

ATLÉTIKA

CLYASOTEREM

1970 OKT 2 =

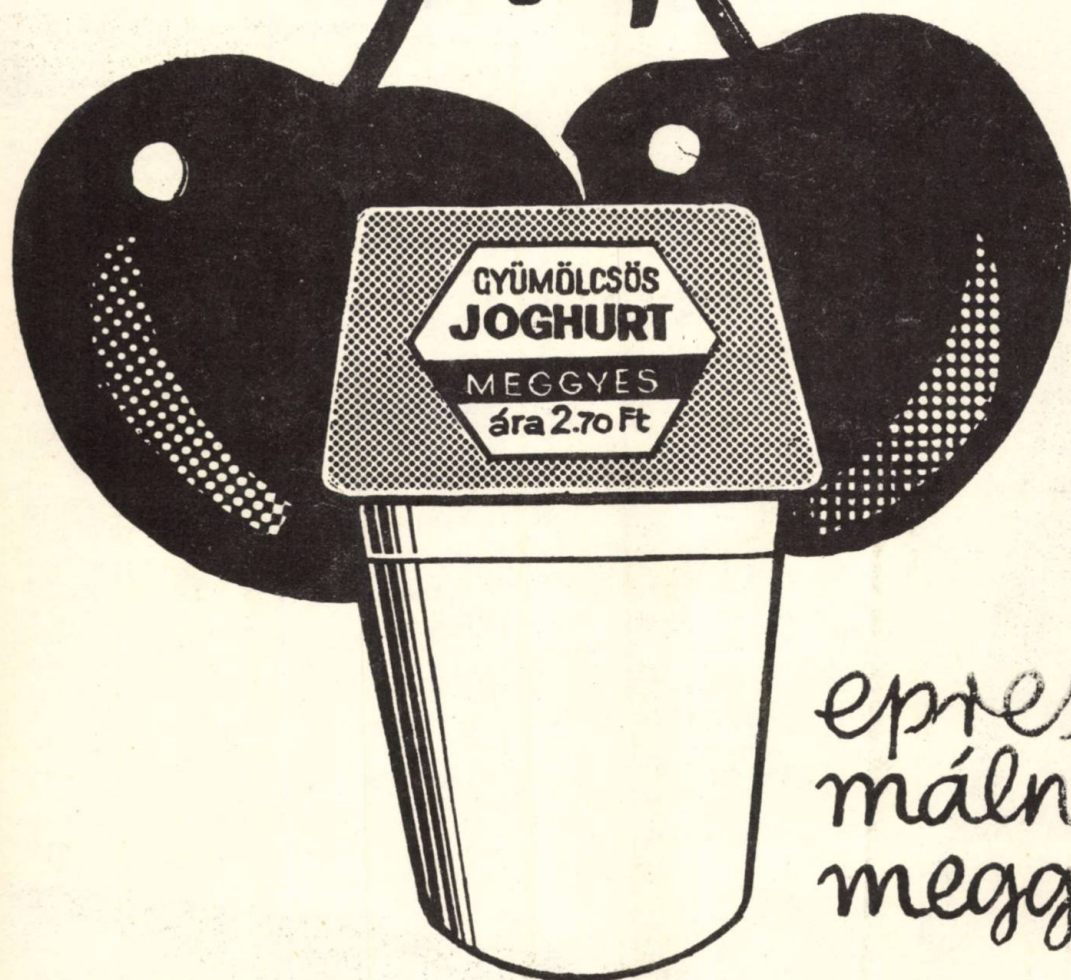
A TARTALOMBÓL:

- Az Európa Kupa döntője után
- Barátság Kupa Romániában
- Barátság Kupa értékelése 1967-70-ig
- Intő jelek
- Javaslat a bajnoki versenyrendszer formájához
- Tovább a "Gondolatok"... témakörben
- Jubileumi ünnepségek Borsod Megyében
- ✓ Akik átírták a világcsúcsokat
- Az országos maratoni bajnokság eredményei
- ✓ Uj bevonatanyag sportpályák borítására

1970/10

Udonság!

GYÜMÖLCSŐS JOGHURT

ATLÉTIKA

XIII. ÉVFOLYAM

A MAGYAR ATLÉTIKAI SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1970. 10. szám

Az Európa Kupa döntője után

Lezajlott a nagy verseny, a külföldiek eltávoztak, a hazaiak pedig a következő versenyekre készülnek.

Az újságok különböző módon értékelték a verseny eredményeit. Elismerték a győztesek kiváló szereplését, a jobb helyezést elérők nagyszerű teljesítményeit és kiemelték, hogy a verseny első felében úgy látszott, hogy a magyar lányok kellemes meglepetéssel szolgálnak a lelkes nézőseregnek.

Sajnos, ebben csalódnunk kellett!

Mindenképpen szép siker, hogy lányaink nem használták ki a rendezőknek járó kedvezményt: nem hetediknek indultak, hanem sikeresen vették az elődöntő akadályát és pályán, szép küzdelemben harcolták ki a döntőben indulás jogát.

A verseny előtt a sportsajtó és általában a szakvélemény olyan hangot ütött meg, hogy a hatodik hely így is jó teljesítmény, ennél jobbra a papirforma szerint nem igen számíthatunk. Bár napvilágot látott Karádi Péter kerettedző nyilatkozata, melyben a lányok bizakodó hangulata tükröződött és egy kissé számoltak az utolsó helyről való elkerülés lehetőségéről is. Ahogyan Karádi mondta: "megcélozták" az ötödik helyet.

És verseny közben így is látszott – jó hosszú ideig.

Azután jöttek a kellemetlen sorozatok. Fokozatosan csökkent előnyünk. A váltó előtt már csak más csapatok sikertelenségében bízhattunk. Holtversenyben lettünk utolsók, kevesebb jobb helyezésekkel.

A versenyen végig igen izgalmas küzdelmeket láthattunk. Voltak számok, melyekben a magyar lányok is jól helyt álltak, sőt jobb teljesítményt nyújtottak, mint remélhető volt. De voltak ellentétes érzelmeket nyújtó kellemetlen meglepetések is.

A sportban éppen az az érdekes, hogy a legrealisabb papirforma sem mérvadó, mindig vannak benne pillanatok, melyek egyik versenyzőnek kedveznek, a másiknak nem. Csak nagyon ritkán lehet előre pontosan megjósolni a várható eredményt, a végső sorrend kialakulását.

Mindezt fűszerezi még a pillanatnyi formaidőztetés, a jó versenyzői készség, a nagyobb versenytapasztalat és – természetesen – az utolsó napok sikeresebb felkészülése.

Köztudott, hogy még a csapatsportok eredményességét is az egyének teljesítménye szabja meg. Ha egy jó labdarúgó csapatban a kulcsemberek nem nyújtják a megszokottat, a csapat a vártnál gyengébben szerepel. És ellenkezőleg is így igaz. Hát még mennyivel jobban áll ez az egyéni sportolókön nyugvó atlétikai csapatversenyekre, amelyben minden számban az egyéni teljesítmény alapján lehet csak pontokat gyűjteni. Ha mindenkinek sikerül a várt eredményt hoznia, a csapat a papirforma szerint szerepel is, az eredményesség még az ellenfél szereplésétől is függ. Itt tehát minden csapatagnak a maximálisat kell nyújtania a csapat sikeres szereplése érdekében.

A mostani EK döntő is bebizonyította, hogy csak az egységesen jó, kellően felkészített és kimagaslóan jó eredményekre képes csapat győzhet. Tudtuk, hogy a két német csapat igen erős, őket legfeljebb csak megszorítani lehet, de bizonytalan volt, hogy kettőjük közül melyik lesz pillanatnyilag jobb. És ebben a küzdelemben, igen szép versengést látva, pillanatnyilag az NDK csapata mutatott többet, jobbat, eredményesebbet.

Íme a verseny eredménye:

- 100 m síkfutás:** 1.Mickler NSZK 11.3, 2.Meissner NDK 11.4, 3.Balogh Magyarország 11.4, 4.Bucherina Szovjetunió 11.6, 5.Kerner Lengyelország 11.7, 6.Peat Anglia 11.7
- 200 m síkfutás:** 1.Meissner NDK 23.1, 2.Mickler NSZK 23.3, 3.Balogh Magyarország 23.3, 4.Golden Anglia 23.7, 5.Jozwik Lengyelország 24.0, 6.Bezfamiljana Szovjetunió 24.7
- 400 m síkfutás:** 1.Fischer NDK 53.2, 2.Frese NSZK 53.5, 3.Popkova Szovjetunió 54.0, 4.Stirling Anglia 54.4, 5.Séfer Magyarország 54.7, 6.Skowronska Lengyelország 55.6
- 800 m síkfutás:** 1.Janze NSZK 2:04.9, 2.Carey Anglia 2:05.3, 3.Wieck NDK 2:05.4, 4.Kulcsár Magyarország 2:06.4, 5.Wierzbowska Lengyelország 2:07.1, 6.Shtula Szovjetunió 2:07.8
- 1500 m síkfutás:** 1.Tittel NSZK 4:16.3, 2.Hoffmeister NDK 4:16.5, 3.Bragina Szovjetunió 4:17.2, 4.Ridley Anglia 4:19.8, 5.Ligetkutiné Magyarország 4:20.7, 6.Kolakowska Lengyelország 4:22.0

100 m gátfutás: 1. Balzer NDK 13.1, 2. Sukniewicz Lengyelország 13.2, 3. Bach NSZK 13.7, 4. Kondrasova Szovjetunió 13.8, 5. Bell Anglia 13.9, 6. Kiss Magyarország 14.3

4x100 m váltó: 1. NSZK /Schittenhelm, Wilden, Jahn, Mickler/ 43.9
2. NDK /Meissner, Heinrich, Schrickel, Wagner/ 44.5
3. Magyarország /Bartosné, Szabóné, Balogh, Pappné/ 44.8
4. Szovjetunió /Zharkova, Golomazova, Nikiforova, Bezfamil-naja/ 45.0
5. Lengyelország /Soszka, Jedrejek, Jozwik, Kerner/ 45.2
6. Anglia /Neil, Critchley, Peat, Golden/ 45.4

4x400 m váltó: 1. NDK /Fescher, Mardel, Rohde, Zehrt/ 3:37.0
2. NSZK /Frese, Czekay, Eckhoff, Gerhard/ 3:37.2
3. Anglia /Striling, Tranter, Peat, Golden/ 3:37.8
4. Szovjetunió /Popkova, Nikonorova, Dundare, Barkane/ 3:38.6
5. Lengyelország /Zientersku, Hrynelwicka, Nowak, Skowronska/ 3:39.5
6. Magyarország /Séfer, Kulcsár, Lázár, Pusztai/ 3:41.6

Magasugrás:

	161	164	167	170	173	176	178	180	182	184	186	
1. Schmidt NDK	-	-	1	1	1	1	01	1	1	1	000	184
2. Lazareva Szovj.	-	1	-	1	-	1	1	1	-	001	000	184
3. Mack NSZK	-	-	1	1	001	1	000					176
4. Konowska Lengy.	1	-	1	1	1	000						173
5. Komka Magy.	1	1	-	001	1	000						173
6. Inkpen Angl.	001	1	1	1	01	000						173

Távolugrás:

1. Rosendahl NSZK	667	489	b1	662	680	661	680
2. Wilson Anglia	657	624	619	626	588	616	657
3. Herbst NDK	624	b1	b1	b1	b1	644	644
4. Warzohca-R. Lengyel.	602	629	610	618	b1	609	629
5. Smirnova Szovj.	595	566	607	szt	593	590	607
6. Woth Magyaró.	597	603	594	587	589	598	603

Súlylökés:

1. Chizova Szovj.	1942	1933	1882	1894	1886	kl	19.42
2. Friedel NDK	1652	1775	1801	1707	1734	1755	18.01
3. Shewinska Lengy.	1680	1701	1665	1657	kl	1665	17.01
4. Fuchs NSZK	1674	1680	kl	kl	1653	1690	16.90
5. Bognár Magyaró.	1614	1577	kl	kl	1571	kl	16.14
6. Peters Anglia	1502	kl	kl	kl	1404	1419	15.02

Diszkoszvetés:

1. Illgen NDK	6160	5872	5934	5896	5772	5614	61.60
2. Westermann NSZK	5732	kl	6100	5952	kl	6144	61.44
3. Danilova Szovjetu.	kl	5308	5784	szt	szt	5722	57.84
4. Kleiberné Magyaró.	kl	4832	5520	5528	kl	kl	55.28
5. Payne Anglia	5270	5226	5094	5086	5304	5158	53.04
6. Wijtczak Lengyeló.	4938	kl	kl	4774	kl	kl	49.38

Gerelyhajítás:

1. Fuchs NDK	5184	4964	5324	5404	5762	6060	60.60
2. Jaworska Lengyeló.	4520	5590	kl	kl	5018	5218	55.90
3. Saulite Szovjetu.	szt	5038	kl	5452	kl	5274	54.52
4. Vidosné Magyaror.	5344	5222	kl	kl	szt	5010	53.44
5. Kološka NSZK	5192	kl	szt	kl	5064	szt	51.92
6. Farquhar Anglia	4444	kl	kl	4354	3752	4362	44.44

Az augusztusi számban az elődöntő után több értékelő táblázatot készítettem, melyeket megfelelően értékeltem is. Most is készítettem hasonlókat, melyekből sok érdekes olvasható ki.

Az 1. számú táblázatban feltüntettem versenyszámonként, hogy melyik csapat hányadik helyet szerzett.

Sokkal többet olvashatunk ki az egyes csapatok ütőkéességéről a második számú táblázatból, melyben kimutatom, hogy az egyes csapatok hány és milyen helyezéseket szereztek.

Az NDK fölényét bizonyítja, hogy harmadik helynél rosszabbat nem értek el, ebből is mindössze kettőt "szereztek". Az NSZK csapata ugyanakkor csak 5 első helyet szerzett. A különbséget jelentő két első helyett a negyedik és ötödik helyet szereztek. Lényegében ez a két gyenge számuk döntött végérvényesen a második hely megszerzésében.

A harmadik helyezett szovjet csapatban egy első és egy második hely után főleg a harmadik és negyedik helyek dominálnak, bár két számban utolsók, egyben pedig ötödik lettek. Ez 20 pont különbséget jelentett az NSZK mögött.

A többi csapat nem jutott győzelemhez. Helyezéseik többsége a 4-6. helyre tolódott át. És lényegében az itt elért jobb helyezés döntött a lengyel lányok javára: nekik 5 ötödik és 3 hatodik hely jutott az angolok 2 ötödik és 5 hatodik helyével szemben. Mind-

1. táblázat

	NDK	NSZK	Szovjetun	Lengyelor.	Anglia	Magyaror.
100 m	2	1	4	5	6	3
200 m	1	2	6	5	4	3
400 m	1	2	3	6	4	5
800 m	3	1	6	5	2	4
1500 m	2	1	3	6	4	5
100 m gát	1	3	4	2	5	6
4x100	2	1	4	5	6	3
4x400	1	2	4	5	3	6
magas	1	3	2	4	6	5
távol	3	1	5	4	2	6
súly	2	4	1	3	6	5
diszkosz	1	2	3	6	5	4
gerely	1	5	3	2	6	4

2. táblázat

	I	II	III	IV	V	VI
NDK	7	4	2	-	-	-
NSZK	5	4	2	1	1	
Szovjetunió	1	1	4	4	1	2
Lengyelország	-	2	1	2	5	3
Anglia	-	2	1	3	2	5
Magyarország	-	-	3	3	4	3

3. táblázat

	I	II	III	IV	V	VI
NDK	7	4	1	1	-	-
NSZK	4	5	1	2	1	-
Magyarország	1	1	5	-	4	2
Szovjetunió	1	1	2	6	-	3
Anglia	-	1	2	3	2	5
Lengyelország	-	1	2	1	6	3

két csapatnak volt azonban két-két második helye egy-egy harmadik hely mellett. Nekünk, sajnos, második helyünk nem volt, a többin arányosan osztottunk 3-3 hellyel és négyszer szereztünk ötödik helyet.

A magyar nő csapat szereplését nézve, végeredményben elégedettek lehetünk, hiszen holtversenyben lettünk hatodikak ugyanazon pontszámmal és a negyedikről csak 1 ponttal maradtunk el. A lengyel lányoktól csak ennyivel kikapni nem is olyan nagy szégyen!

De evés közben jön meg az étvágy!

Nézzük meg, mi lett volna, ha a mult számban is már hivatkozott legjobb 10 eredmény alapján szerepeltek volna versenyzőink azon számokban, melyekben most gyengébb eredményeket nyújtottak. Ez egy kicsit optimista vizsgálódás, hiszen nem számítom az ellenfelek "ha" eseteit, ha ők is úgy szerepeltek volna... Ennek alapján a helyezéseket mutató táblázat alaposan megváltozna a 3. táblázatban mutatottak alapján.

100, 200, 400, 1500, 100 gát, súlylökés és a két váltó eredményét és helyezését változatlanul véve, csak 5 számban lehetett volna jobb helyezésünk. Ezek:

800 méteren Velekei 2:03.3-as eredménye győzelmet jelenthetett volna a negyedik hely helyett, mely maga 3 pont többletet biztosított volna. Magasugrásban Komka 184-es eredménye legrosszabb esetben a harmadik helyre lett volna elég az ötödik helyett, mely ismét két pont. Távolugrásban Főrisek 626-os, vagy Woth 621-es eredménye egy helyezéssel jobbat hozott volna - 1 pont előnnyel. Ugyanez a helyzet diszkoszvetésben. Ha dr. Kleiberné az akkori 58.42-es eredményét hozza, egy hellyel előbb végezhetett volna. Megint egy pont! Gerelyhajításban dr. Vidosné 59.18-as tavaszi eredménye a második helyre lett volna jó a negyedik helyett, mely 2 pont pluszt hozott volna. Összegezve:

800 méteren	3 pont
magasugrásban	2 "
távolugrásban	1 "
diszkoszban	1 "
gerelyben	2 "
összesen:	9 pont

Mindez természetesen rontja az ellenfelek pontjainak számát is. De ezt nem számítva, a szovjet lányok utáni negyedik helyre lett volna elég!

Ha azonban számításba vesszük az ellenfelek előtt elfoglalt jobb helyezést, tehát rontjuk azok pontszámait, akkor a következő - és meglepően jó - helyezést érhattuk volna el:

1. NDK:	7 első hely	=	42 pont
	4 második hely	=	20 "
	1 harmadik hely	=	4 "
	1 negyedik hely	=	3 "
	összesen:		69 pont

2. NSZK:	4 első hely	=	24 pont
	5 második hely	=	25 "
	1 harmadik hely	=	4 "
	2 negyedik hely	=	6 "
	1 ötödik hely	=	2 "
	összesen:		61 pont

3. Magyarország:

	1 első hely	=	6 pont
	1 második hely	=	5 "
	5 harmadik hely	=	20 "
	4 ötödik hely	=	8 "
	2 hatodik hely	=	2 "
	összesen:		41 pont

4. Szovjetunió:

1 első hely	= 6 pont
1 második hely	= 5 "
2 harmadik hely	= 8 "
6 negyedik hely	= 18 "
3 hatodik hely	= 3 "
összesen:	40 pont

5. Anglia:

1 második hely	= 5 pont
2 harmadik hely	= 8 "
3 negyedik hely	= 9 "
2 ötödik hely	= 4 "
5 hatodik hely	= 5 "
összesen:	31 pont

6. Lengyelország:

1 második hely	= 5 pont
2 harmadik hely	= 8 "
1 negyedik hely	= 3 "
6 ötödik hely	= 12 "
3 hatodik hely	= 3 "
összesen:	31 pont

Ebben az esetben tehát a két német csapat mögött az igen jó harmadik helyet szerezhettük volna meg, egy ponttal megelőzve a szovjet csapatot. Viszont módosult volna az utolsó két csapat helyezése is, hiszen az angol lányok ugyanannyi második és harmadik hely mellett három negyedik helyet szereztek volna a lengyel egy negyedik hellyel szemben.

Természetesen mindez csak statisztikában, a számok játékaival mutatható ki, a valóság sok meglepetést tartogat mindig. De talán egy kissé jobb felkészüléssel, jobb időzítéssel, kedvezőbb versenyzéssel megszerezhettük volna legalább az egy pont előnyt az angolokkal szemben, mely biztosíthatta volna a pillanatnyilag igen hízelgőnek mondható ötödik helyet is.

Ugy érzem, lányaink további fejlődésében bizhatunk. Reméljük, hogy a legközelebbi találkozó sikeresebben zajlik majd le. Ehhez azonban sokat kell fejlődnünk minden vonalon.

Mert vannak hiányosságok - bőven !

Minőségi vonalunk elég vékony rétegű. Nincs mód a legjobbak megfelelő helyettesítésére. Egyetlen kulcsember gyengébb szereplése - megfelelő pótlás hiányában - az egész csapatra kihat kedvezőtlenül. Szélesíteniünk kellene a legjobbak rétegét, sürgősen ki kell nevelnünk a tehetséges fiatalokból a megfelelő utánpótlást.

Ezt pedig csak a legalsó és igen széles alapokon nyugvó tömegekből érhetjük el, ahogyan azt a verseny előestéjén dr. Sir József mondotta a televízióban adott nyilatkozatában.

Tehát: tömeget az atlétikának, de sürgősen !!!

Farkas Pál

Barátság-Kupa Romániában

A már lassan hagyományossá váló Olimpiai Reménységek Torbája ezévtől kezdve Barátság Kupa elnevezés alatt szolgáltatta versenybe a szocialista országok fiatal versenyzőit. Idén a romániai Cimpulung Muscel városában gyűltek össze augusztus 7-9. között nyolc ország atlétái. A kiírás szerint - hasonlóan az elmúlt évhez - számonként 2-2 versenyzőt, illetve egy váltót lehetett indítani. A rendezők számonként 6 versenyzőt indíthattak. A maximális indulási lehetőséget nem mindenki használta ki, ezért egyes számok elég foghíjasak voltak.

A verseny lebonyolítása megfelelő volt. A kb. 20.000 lakosú kisváros a Kárpátok déli lejtőin, mintegy 600 méter magasan fekszik és az újabban épült üzemek mellett O-Románia legrégebb, több, mint 100 éves tanítóképzőjével dicsekedhet. A város mellett az Arges-i-tartomány vezetői is magukénak érezték a versenyt és mindent elkövettek, hogy a résztvevők minél kellemesebben érezzék magukat.

A csapatokat két jól felszerelt diákokthonban helyezték el, ahol igen izletes étkezést biztosítottak. Mi a lengyelekkel, csehekkel és kubaiakkal laktunk együtt elég nyugodt körülmények között, mert még a közismerten vigkedélyű kubaiak sem voltak túl hangosak. Valamennyi delegációnak külön autóbust biztosítottak.

A magyar csapat vonattal utazott Bukarestig, ahonnan autóbusszal vittek tovább a verseny helyére, mintegy 150 km-es úton. Habár egész éjjel utaztunk és már korán reggel mindenki a Kárpátok hegyvonulataiban gyönyörködött, mégis ki tudták pihenni magukat a versenyzők, mert már szerdán délután megérkeztünk. A visszautazás sokkal fárasztóbb volt, de akkor már túl voltunk a versenyeken.

A rendezők igyekeztek jól előkészíteni a nyolcsávos salakos futópályát, amely csak kicsit bizonyult puhának. Távolba ugrásoknál gumi nekifutót biztosítottak. A magasugró- és főleg a gerely nekifutó nagyon rossz állapotban volt, károsan befolyásolta az eredményeket. A versenybírószám időben és jól bonyolította le a versenyszámokat. Nagyrésztük nem helybeli, hanem bukaresti volt. Célfotót használtak. Egyedül a távolugrásnál lehetett részrehajlást megfigyelni.

Külön edzőpálya volt bemelegítésre, ahol a kalapácsvetést is lebonyolították. Edzők a pályára nem mehettek be, de kívülről lehetett verseny közben is tanácsokat adni, mert ezt nem ellenőrizték.

A tájékoztatás forgatható táblákon történt. Az eredményeket folyamatosan közszemlére tették ki a versenyiroda mellett. Az eredményhirdetés ünnepélyes volt - himnuszok nélkül.

A megnyitó- és záróünnepély jól szervezett, szép volt. A közönség végig kitartott és minden csapatot nagy ovációval fogadott, főleg a kubaiakat. A tartomány és a város vezetői mindennap ott voltak a versenyen, amelyet egyik nap a külügyminiszter is megtekintett.

Hazafelé jövet elégedetten állapíthattuk meg, hogy versenyzőink magatartása megfelelő volt, fegyelmetlenség nem fordult elő. Végig jó, kollektív szellem uralkodott. A közös biztatás mindig felharsant a döntő pillanatokban. A csapat edzői jól összefogták a társaságot, végig jó volt a hangulat, még az elég fárasztó visszaút alatt is.

Eredmények:

Általánosságban megállapíthatjuk, hogy a formaidőzítés sikerült, a legtöbb versenyző jól szerepelt. Viszonylag kevesen szerepeltek a várakozás alatt /ez utóbbiak közé sorolható a két 8. helyezést elért középtávfutó: Biró és Kispál is/.

Ennyi dobogós helyezést még sohasem szereztünk, viszont ezek túlnyomó többsége csak bronz volt. Korosztályból kiemelkedő képességű versenyzőnk ezuttal nem volt - szemben a legtöbb országgal, ahol több is akadt. Inkább jó átlaggal vonultunk fel.

Az első hat között végzett 28 versenyzőnk 20 klubból került ki, ebből 7 volt a fővárosi. Ennek örülhetünk, mert ez arra mutat, hogy már elég sok helyen foglalkoznak nálunk rendszeresen az utánpótlás nevelésével, de megfelelő kiválasztás és tehetségek korszerű felkészítése terén még bőven van javítani valónk.

Azt is megállapíthatjuk a versenyek és a külföldiek szereplése alapján, hogy a mi versenyzőink közül sokan nem végeznek annyi és olyan munkát, amire szükségük és lehetőségük is lenne.

Az elért helyezésektől függetlenül a mostani eredmények is csak akkor érnek valamit, ha biztosítani tudjuk az itt jól szerepeltek további folyamatos fejlődését és a felnőtt élvonalba kerülését is.

A versenyre a hazai előírászat alapján 47 versenyzőt vihattunk volna ki. A felkészülési programban bizonyos eredményeket tűztünk ki, amelyeknek elérése vagy megközelítése feltétele volt a kikerülésnek. Ezzel ösztönözni akartuk a versenyzőket a teljesítmények fokozására. Ennek alapján 37 versenyzőt javasoltunk a részvételre. A magasugró Juhász sérülése miatt csak 26-an utaztak. A 35 ténylegesen is szerepelt versenyzőből végeredményben 9-en szerepeltek a dobogón és még 19-en végeztek az első hat között /beleértve a váltótagokat is/. Ez még felnőtt, már rutinos versenyzőknél is jó aránynak számít.

Általában a többi országoknál megfigyelhető volt, hogy bizonyos hazai szintek miatt viszonylag kevés versenyzővel jelentek meg, csak a legjobbakat vitték ki és nem merítették ki az indulási lehetőséget.

Utólag meg kell állapítani, hogy ez nem célszerű, mert így ez a hagyományos verseny nem éri el teljesen célját. A lehetőségek szerinti legnagyobb létszám indítása mellett jobban fel lehet mérni az utánpótlás versenyzési képességeit és felkészültségét. Így a fiatalabb korosztályok versenyzői részére is több lehetőség nyílna a részvételre. Ez volt a véleménye egyébként a résztvevő országok edzői nagy többségének is.

Megfigyelések:

Bár pontverseny nem volt, nem hivatalosan most is számolták. Ez pontos sorrendet nem adhat /részben a hazaiak kiírásból fakadó előnye miatt, de mi is több pontot szereztünk volna, ha kimerítjük a létszám-lehetőségeinket/, de bizonyos következtetéseket ebből is le lehet vonni, ha ezt is összevetjük az egyéni teljesítményekkel.

Ebből azt láthatjuk, hogy változatlanul az NDK magaslik ki utánpótlásával. Most már azt is megengedhetik maguknak, hogy egyes számokban olyan versenyzőket indítsanak, akik a felső körhatárnál 2-3 évvel fiatalabbak és egyelőre komoly szerepet nem játszanak, de mind nagyon tehetségesek.

Utánuk a Szobjatinó következik, főleg sportiskolásaik egységes elvek szerint dolgozó hatalmas létszámára támaszkodva. Általában technikailag jól képzettek, jó felépítésű versenyzőik vannak.

A lengyelek utánpótlása - mint ezt már az ifjúsági viadal is bizonyította - főleg futó vonalon határozottan feljövőben van. A rendező románok csak női vonalon tudtak pár komolyabb tehetséget felvonultatni.

Határozottan javultak a bulgárok, elsősorban jól kiválasztott dobók, valamint a magaslati lehetőségeiket komolyan kihasználó hosszabb távú versenyzőikkel. Sokat profitálnak abból, hogy állandóan tanulmányozhatják a legjobb NDK-s versenyzőket Belmehemben, a közös magaslati edzőtáborukban.

A kubaiak vegyes benyomást keltettek. Férfi sprinterek és hármassugrók komoly klasszisok, a többiek - beleértve a nőket is - már gyengébbek. A csehek - érzésem szerint - nem fordítanak elég gondot erre a versenyre, összesen 3 jobban képzett versenyzőt láttunk csak köztük.

Az egyes versenyágakban a jól szereplő versenyzőknél - országra való tekintet nélkül - az alábbi általánosítható észrevételeket lehet megfigyelni.

Rövidtávfutás: A versenyzők elég jól kapnak labra és jó speciális erővel is rendelkeznek. Testalkatuk a legkülönbözőbb, a kiválasztásnál nem elsőrendű szempont a testmagasság. 200 m-en is bírják a táv végét, nem úgy, mint a mieink. Tehát állóképességük magasabb szintű. Edzőmunkájuk nyilvánvalóan alaposabb, erősebb, mint a mieink és nagyobb gondot fordítanak a képességfejlesztésre.

Az NDK és a Szovjetunió versenyzői tűntek ki jó váltótechnikájukkal. Edzőiktől hallottuk, hogy igen alaposan és állandóan gyakorolják. A klubokban is kötelező az állandó váltóedzés.

Gátfutás: Technikailag jobbak, mint a felnőtt magyar átlag. Nyilván sokkal alaposabban és állandóan gyakorolják. Melegítésük aprólékos és sokáig tart, a verseny előtti edzéseken is sokat gimnasztikáztak. Emellett általában síkformájuk is magasabb szintű, mint amit idehaza megszoktunk /pl.: a különben jól futó Kristóf a leglassabb 400-as volt az egész 400 gátas mezőnyben/.

Közép- és hosszútávfutás: A középtávfutók gyorsabbak a mieinknél, általában hajrázni is jobban tudnak. Futómozgásuk egyénileg gazdaságosabbnak tűnt, ami arra mutat, hogy mennyiségileg sokat futnak. Ezt az edzők is megerősítették. A lányokat az eddigieknél sokkal bátrabban terhelik. Már egészen fiatal korban könnyen igen nagy távokat futtatnak velük. Itt is lemaradtunk egy kicsit.

Hosszútávfutásra is vonatkoznak általában a fentiek, de itt a mi két versenyzőnk nem marad el az élvonaltól mind mozgás, mind pedig munkabírás tekintetében. Az akadályfutók technikailag képzettek, simán, gátazerőn veszik az akadályokat. A vízesárokból is többnyire zökkenőmentesen jönnek ki. Síkformájuk persze egyenetlen volt. A magyar Sass - aki az idén tűnt fel - kezdetleges gátvételével kiritt a mezőnyből, egyéni csúcsa és jó helyezése ellenére.

Gyaloglás: Az NDK és a Szovjetunió versenyzői iskolázottság terén kitűntek. Gyalogló sportjukra jellemző mozgással, tértölelő lépésekkel haladnak. A bulgárok és lengyelek is ezt a stílust igyekeznek követni. Mindeki igyekszik viszonylag erősen kezdeni /Grandpierre ezért az elején egészen hátul volt, különben kicsit tisztátalanul ment, többször is figyelmeztették/.

Ugrók: Még a legjobbak is technikailag nagyon változó benyomást keltettek. Sok az igen jó alapképzettséggel rendelkező, de technikailag még gyenge ugró. Ez arra mutat, hogy nagy gondot fordítanak a képességek sokoldalú fejlesztésére és főleg a gyorsaságra. Versenyrutin terén is nagy különbségek látszóttak. Olyan méretű rúdprobléma, mint ami nálunk van, a többi országokban nem fordul elő.

Dobók: Egyre általánosabb a törekvés a megfelelő testalkatúak kiválasztására. Technikailag az élvonal az átlagosnál magasabb színvonalú, többeknél látszott a speciális erősítés hatása. Ez arra mutat, hogy terhelésnél figyelembe veszik a biológiai kormegállapítás eredményeit. Volt egy-két kimagasló testalkatú, egészen fiatal versenyző, akik még gyenge speciális erővel és technikával rendelkeznek, de igen nagy jövő előtt állnak, mert meglepő mozgékonyak voltak. A mi dobóink alkatilag általában igen elmaradnak a legjobbaktól. Kivételt egyedül a gerelyhajítók képeznek - viszont még itt számít legkevésbé a testalkat.

Javaslatok: Tovább kell erősíteni és minél alaposabbá tennünk a központosított elvek szerinti felkészülést. A többi ország élejáró eredményei nagyrészt arra alapozódnak. Mivel a felkészülés a jövőben is alapvetően a klubokban folyik, azért az ottani munka ellenőrzése és segítése elsőrendű fontosságú. A MASZ hozzájárulása a felkészítéshez /táborok/ csak akkor érheti el célját, ha a két helyen folyó munka azonos elvi alapokon nyugszik.

Gondoskodni kellene az állami támogatás felhasználásának fokozottabb ellenőrzéséről. Ehhez tartozik az edzői munka ellenőrzése is.

A szakmai munkában is tovább kell lépni. Százszázalékosan figyelembe véve az életkori sajátosságokat, bátrabban és főleg rendszeresen kellene terhelni a versenyzőket. Tudomásul kell vennünk, hogy az edzőmódszerek fejlődése elválaszthatatlan az állandó és egyre erősödő edzőmunkától.

A sportiskolákban végzett munkát tovább kell javítani, elsősorban a kiválasztás és a távlati felkészítés terén. Nagyobb segítséget kellene kapni minden vonalon az általa tehetségek megtartása érdekében a csapatsportokkal szemben.

A szövetségnek emellett személyi /státusz/ lehetőséget kellene kapnia a sportiskolákban folyó munka folyamatos ellenőrzésére.

1972-ben a Barátság Kupát Magyarországon rendezik. Ezt ki kell használnunk az utánpótlás fejlesztése és versenyztetése érdekében. Az idei verseny lebonyolításának módja és körülményei azt bizonyítják, hogy jó lenne nekünk is ezt a versenyt valahol vidéken lebonyolítani, ahol széleskörű társadalmi összefogást lehetne biztosítani az eredményes rendezés érdekében. Mivel a jelenlegi kiírás értelmében a hazaiak 6-6 versenyzőt indíthatnak, nem volna célszerű a kiírást addig már megváltoztatni, hogy az igen vonzó nemzetközi verseny indulási lehetőséget biztosítson.

Elért eredményeink:

Hely:	név:	sz.év:	szám:	eredmény:	megjegyzés:
I.	-	-	-	-	-
II.	Rierpl Erika	1953	magasugrás	167	-

III.	Armuth Edit	1953	súlylökés	13.55	idei legjobbjá
	Rudolf Erika	1954	magasugrás	160	
	Balaton Anna	1953	távolugrás	591	
	Petz Vera	1954	gerelyhajítás	48.26	egyéni csúcs
	Katona Gábor	1952	hármasugrás	15.48	ifj.csúcs
	Paragi Ferenc	1953	gerelyhajítás	65.70	
	Kapusi Imre	1952	kalapácsvetés	54.68	
	Kocsis László	1952	3000 m síkfutás	8:37.4	egyéni csúcs
IV.	4x100 női váltó /Ziegner, Németh, Nedücsin, Kocsis/			47.7	
	4x400 női váltó /Breimann, Kovács, Könye, Biró/			3:53.9	
	Katona Gábor	1952	távolugrás	721	
	Szekeres János	1952	3000 m síkfutás	8:37.8	
V.	Breimann Erzsébet	1954	100 m gátfutás	14.7	egyéni csúcs
	Mester János	1952	2000 m akadályfutás	6:00.0	ifj.csúcs
	4x100 ffi váltó /Lutring, Hack, Lovass, Fodor/			42.4	
VI.	Nedücsin Mira	1953	100 m síkfutás	12.1	előf.11.8.egyéni csúcs
	Könye Irma	1954	400 m síkfutás	56.3	egyéni csúcs
	König Katalin	1953	100 m gátfutás	14.8	előf.14.5 egyéni csúcs
	Sass József	1952	2000 m akadályfutás	6:02.4	egyéni csúcs
	Grandpierre Csaba	1953	10 km gyaloglás	47:25.0	egyéni csúcs
	Kristóf Ferenc	1952	400 m gátfutás	55.5	egyéni csúcs
	Pajtás Dénes	1954	gerelyhajítás	58.72	
VII.	-	-	-	-	-
VIII.	Kispál László	1953	1500 m síkfutás	4:04.2	
	Kocsis Márta	1953	100 m síkfutás	12.3	előf.12.0, egyéni csúcs
	Kovács Klára	1954	400 m síkfutás	59.1	
	Biró Katalin	1953	800 m síkfutás	2:17.1	

Dr.Szabó Miklós
az utánpótlás keret
vezetőedzője

A Barátság Kupa (Olimpiai Reménységek Tornája) értékelése 1967 - 70-ig

Az évente megrendezésre kerülő ORT - Barátság Kupa versenyek, rövid idő alatt a szocialista országok ifjúsági versenyzőinek legrangosabb versenyévé váltak.

Az ötlet, az elképzelés, mely lehetővé tette az atlétikai utánpótlások nemzetközi seregszemléjét - befutott, csatát nyert !

Valóban, szükség volt ilyen jellegű és formájú, évenként megismétlődő verseny életrehozására. A versenyek nagy sikere, eredményei igazolják az elképzelés helyességét.

A nemzetközi atlétikai mezőnyök évjárait figyelve, bizonyos fiatalodási folyamatot figyelhettünk meg. Rögtön példával is élék: gondoljunk csak vissza Penes 1964. tokiói aranyérmére a gerelyhajításban, vagy Haase 1966-os budapesti Európa Bajnokságon 10.000 m-en kivívott győzelmére /pedig az ideális életkor állították a szakemberek - közel van a 30. évhez, sőt azon túl található/, vagy Tracanelli fedettpályás európa-bajnoki sikeréhez rúdugrásban.

De ezek csak kirívó esetek, mondhatná valaki a kételkedők táborából. Erre a Bruno Zauli Európa Kupa döntők - s az NDK sikerek - adtak csattanós választ. Azt hiszem, érdemes lesz alaposan utánanézni a döntőbe jutott csapatok korátlagának, pl. az NDK 4x400-as váltótagjainak.

Az ORT - Barátság Kupákon látott, megismert és ott feltűnt versenyzők nagy részét itt Budapesten, illetve Stockholmban üdvözölhettük /személyesen a Néstadionban, illetve közvetve a televízió keresztül/.

A "kiütéses" győzelem fő részeseivé váltak azon fiatal versenyzők, akik az ORT--Barátság Kupákon indultak el a nemzetközi sikerek felé.

Az első szárnypróbálgatások lehetőségének biztosítása volt és - reméljük - lesz az egyre hagyományosabbá váló verseny.

Tanulságos az eddigi, évenként megrendezett négy verseny győztesének nevét és eredményeit áttanulmányozni, átböngészni. Sok ismert, már hallott névvel találkozunk. Pedig a helyezettek között is szép számmal akad ismert, ismerős /a magyar csapatban is/.

Az évek folyamán ezen fiatalok tehetsége kibontakozott s a nagyválogatott oszlopos tagjaivá váltak. Legtöbbjük az ORT - Barátság Kupákon esett át a tűzkeresztségen, indult el a nemzetközi szereplés göröngyös, sok buktatóval, nehézséggel tarkított útján, s szerzett élményt, tapasztalatokat a jövő nagy sikereihez.

Az eddig megrendezett négy ORT - Barátság Kupa eredményeit vizsgálva, meg lehet állapítani, hogy a versenyek színvonala évről-évre fokozatosan emelkedik. Természetesen

	1967: Rostock	1968: Berlin	1969: Szófia	1970: Cimp.Muscel
Versenyszámok:	Név-ország-eredmény	Név-ország-eredmény	Név-ország-eredmény	Név-ország-eredmény
100 m	Schriekel N 11.7	Zsarkova SU 11.3	Hiemisch N 11.9	Kaufer N 11.5
200 m	Putnova CS 24.5	Zsarkova SU 23.9	Strophal N 23.9	Rietig N 24.5
400 m	Birnbaum N 56.4	Filip R 56.2	Zehrt N 55.3	Gaska L 55.6
800 m	Wieck N 2:11.3	Pöhländ N 2:10.4	Pöhländ N 2:07.1	Vangarden SU 2:08.9
1500 m	nem rendeztek	Kasch N 4:39.0	Pöhländ N 4:33.4	Vangarden SU 4:35.2
80 gát	Jahns N 11.3	Maletka N 10.9	nem rendeztek	nem rendeztek
100 gát	nem rendeztek	Krumpholtz N 14.4	Schniecke N 13.9	Hiss N 13.8
Magasugrás	Brinteva SU 170	Kandziora N 167	Kandziora N 175	Kandziora N 170
Távolugrás	Bücskova SU 635	Ziegler N 601	Peikert N 616	Austinoviciute SU 606
Súlylökés	Sirbova CS 14.36	Mathes N 14.36	Marika N 14.44	Engel N 14.61
Diszkoszvetés	Sirbova CS 47.28	Vedenieva SU 46.76	Szafronova SU 52.56	Szafronova SU 50.80
Gerelyhajítás	Alaine SU 49.88	Homova N 46.12	Armazova B 45.20	Todten N 50.16
Ötpróba	Both N 4219	Polak N 4484	Peikert N 4819	Wasniewska L 4294
4x100 váltó	nem rendeztek	N.D.K 47.8	N.D.K 45.9	N.D.K 46.8
4x400 váltó	nem rendeztek	nem rendeztek	nem rendeztek	N.D.K 3:43.7

JELMAGYARÁZAT: N = Német Demokratikus Köztársaság C = Kuba aláhúzás = ORT csúcs
 SU = Szovjetunió L = Lengyelország
 CS = Csehszlovákia B = Bulgária
 R = Románia M = Magyarország

F i ú k :

	1967: Rostock	1968: Berlin	1969: Szófia	1970: Cimp.Muscel
Versenyszámok:	Név-ország-eredmény	Név-ország-eredmény	Név-ország-eredmény	Név-ország-eredmény
100 m	Zatev SU 10.8	Korneliuk SU 10.4	Korovin SU 10.3	Gonsales C 10.3
200 m	Hauptmann N 21.7	Bankomo C 21.6	Damaso C 21.0	Pfeifer N 21.2
400 m	Kuceriavin SU 49.5	Gavrilenko SU 49.0	Schwarz N 47.7	Gutschmidt N 48.0
800 m	Plachy CS 1:58.0	Volkov SU 1:53.5	Olehrt N 1:51.6	Olehrt N 1:50.8
1500 m	Schneider N 3:55.3	Justus N 3:54.9	Justus N 3:53.6	Klaus N 3:52.5
3000 m	Vitich N 8:35.8	Scholtz N 8:21.2	Justus N 8:14.0	Korcsenkov SU 8:26.4
2000 m ak.	nem rendeztek	Lupan R 5:48.8	Vasilkov SU 5:42.6	Straub N 5:47.2
110 gát	Siebeck N 15.0	Moszasivili SU 14.5	Damaso C 14.4	Becker N 14.4
400 gát	Rudolph N 54.1	Skotkin SU 52.9	Gavrilenko SU 51.1	Jonas N 52.8
Magasugrás	Alexa CS 200	Kotek N 201	Palkovszki CS 206	Maly CS 206
Rúdugrás	Novotik N 460	Berber N 455	Kuszkín SU 470	Laurisz N 480
Távolugrás	Magone SU 747	Izsmetiev. SU 750	Tibulszki L 746	Lauterbach N 765
Hármasugrás	Bergman N 14.83	Joakimovszki L 15.18	Medjelec L 15.61	Perez C 16.20
Súlylökés	Briesenik N 15.21	Jakob N 16.55	Szkoupy CS 16.27	Sztojev B 17.01
Diszkoszvetés	Grijibon L 47.88	Jurba SU 52.80	Schlage N 49.62	Medzsimov SU 52.08
Gerelyhajítás	Boros M 69.78	Dobrila SU 64.10	Makarov SU 73.38	Ritov SU 72.50
Kalapácsvetés	Gamanszki SU 57.10	Beiling N 58.10	Mendelsohn SU 60.72	Korobkov SU 63.78
Tízpróba	Schmidt N 6202	Schneider N 6829	Bliniajev SU 7286	Grüber N 6926
4x100 váltó	nem rendeztek	Szovjetunió 40.9	N.D.K 40.8	N.D.K 41.0
4x400 váltó	nem rendeztek	Szovjetunió 3:19.6	Szovjetunió 3:11.2	N.D.K 3:14.4
10000 gyalogl.	Krol N 46:51.8	Riazajev SU 45:32.4	Stadtmüller N 47:42.8	Lipovszki N 45:26.0
5000 m	-	Kuznecov SU 14:54.6	Talli N 14:36.6	Korcsenkov SU 14:38.8
3000 akadály	Cerpinszki N 9:12.8	-	-	-

vannak olyan versenyszámok, ahol hirtelen ugrásszerű a fejlődés, de vannak olyanok is, ahol stagnálás, vagy visszaesés tapasztalható.

A fent leírt megfigyeléseket, megállapításokat meg lehet magyarázni, illetve indokolni. A szocialista országok fiatal atlétái részére rendezett versenyeknek éppen úgy megvannak az egyéniségei, kiemelkedő képességű versenyzői, mint a nemzetek nagy válogatott csapatainak. Az ilyen kiemelkedő tudású versenyzők eredményei fémjelzik az egyes versenyeket, illetve versenyszámokat.

A futószámoknál sokszor dominál a taktika és ez nem minden esetben segíti a jó eredmények elérését. A sprint-, ugró számokban és gerelyhajításban a pályák állapota befolyásoló tényező. Mindenkit sújthat a rossz időjárás /erős szél, eső, nagy meleg, stb./.

Nagyon tanulságos és érdekes figyelmesen átböngészni az eddig elért eredményeket. Az első két CRT bajnoki csúcsából már csak négy lány és egy fiú csúcs "él". Hogy a szófiai csúcsokból 20 megmaradt, azt a fent már említett körülményekkel, feltételekkel lehet indokolni. Egyébként mindenki előtt világos, hogy egy jó aszfalt-pályán jobb eredmények születhetnek, mint egy felázott "fiatal" salakon.

Legszembetűnőbb az NDK versenyzőinek nagy fölénye, hiszen egyedül több aranyat szereztek, mint a többiek együttvéve. A szovjet fiúcsapat csak egyszer tudott győzni az akkor vendéglátó /1968. Berlin/ németek ellen, de összetettben a német lányok nagy tarolása, a tizenháromból tizenegyet nyertek, az összpontversenyben győzelmet eredményezett! Ez volt az egyetlen alkalom, amikor szoros volt a verseny. Egyébként minden alkalommal a Szovjetuniót kétszer annyi aranyéremmel győzték le. A többiekről nem is beszélve!

A győzelme /aranyérmek/ száma versenyáganként, országoként és nemeként:

Országok:	1967: Rostock			1968: Berlin			1969: Szófia			1970: Cimpulung			Eddig össz:
	F	L	Ö	F	L	Ö	F	L	Ö	F	L	Ö	
1. N.D.K.	10	5	15	7	10	17	8	11	19	12	8	20	71
2. Szovjetunió	4	3	7	11	3	14	7	1	8	5	4	9	38
3. Csehszlovákia	2	3	5	-	-	-	2	-	2	1	-	1	8
4. Lengyelország	1	-	1	1	-	1	2	-	2	-	2	2	6
5. Kuba	-	-	-	-	-	1	2	-	2	2	-	2	5
6. Bulgária	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	-	1	2
7. Románia	-	-	-	1	1	2	-	-	-	-	-	-	2
8. Magyarország	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1

Igy sokkal világosabb és érthetőbb az 1966. évi budapesti EB-n megindult "kéktéri" sikersorozat, mely az Európa Kupákon elért második helyek, a mexikói olimpián, az athéni EB-n keresztül az idei "kiütéses" Bruno Zauli EK sikerhez vezetett.

Ugy tűnik, hogy az NDK atlétáinak utánpótlása biztosított! Az eddig lebonyolított versenyeken a kiemelkedő klasszisok, a nagy egyéniségek /ha ebben a korban valakit így nevezhetünk, vagy esetleg az "oroszlankörmök mutogatásánál" maradjunk?/ a következők voltak:

Lányoknál az első helyre a magasugró német Kandziorát helyeztem, aki 15 éves korától egymásután háromszor nyerte meg a versenyt. Nem marad el tőle a középtávfutó Pöhland sem, aki két év alatt két 800 m-t és egy 1500 m-t nyert. Jelenleg már a világcsúcs áll céljai homlokterében.

Fiúknál háromszor a szintén német Justus tudott győzni hasonlóan Pöhlandhoz, két év alatt két 800 és egy 1500 méterrel. A németek háziversenyei eddig az 1500 m volt. Mellettük ezen a távon senki sem tudott nyerni. Ugyanez a helyzet lányoknál gáton. Duplázás már több versenyzőnek sikerült, mely a versenyek színvonalát ismerve, szintén igen komoly teljesítmény.

Érdekes, hogy sprintszámokban /100-200 férfi-női/ eddig csak Zsarkovának sikerült 1968-ban dupla. Ő volt eddig a szovjet csapat kiemelkedően legjobb versenyzője. Neki sikerült az ORT-ről az olimpiára kikerülnie még abban az évben.

Közép- és hosszútávokon a duplázás már könnyebben ment: Pöhland, Vangarden, Justus, Korcsenkov. Az ügyességi számokban a lányoknak sikerült a duplázás, illetve a fent már említett magasugró Kadziorának szinte egyedülállónak nevezhető triplázása.

A dobók közül a csehszlovák Sirbova tudta egyazon versenyen a súlyt és a diszkoszot megnyerni. A két egymásután következő évben a diszkoszvető Szafronova győzött. Esetleg idén ő is már duplázhatott volna súlyban, de a verseny idejére nyakán nagy furunkulus nőtt, mely mozgásában szemmel láthatóan igen gátolta, zavarta. Így a tavalyi legjobbját még diszkoszban sem tudta elérni. Súlyban pedig csak a melegítésnél produkált nagyot.

Különleges duplázást "követett el" a kubai Damaso, az elmúlt évben Szófiában 200 m-en és 110 gáton nyert igen kiváló eredménnyel aranyérmet.

A csehszlovákok legsikeresebb versenyszáma a férfi magasugrás, melyben eddig négyből háromszor győztek. Az ő versenyzőjük az egyik ORT-n feltrúnt atléta, aki "legtöbbször hitte": Plachy. 1967-ben szerény eredménnyel /nagy hajrával/ győzött, de a következő két év alatt két ezüst érmet nyert: az olimpián és az Európa Bajnokságon Athénben.

Nem kisebb nagyság a német Briesenik sem, aki 3 év alatt a szerény 15.21 m-ről 20.55 m-re fejlődött és közben fedettpályás Európa Bajnokságot nyert súlylökésben. Jó lenne, ha a magyar fiatalok, akik Brieseniknél alkatilag sem rosszabbak, lekopiroznák ezt a hihetetlen gyors fejlődést. Megjegyzem, Briesenik szorgalmáról, tervszerű munkájáról, a hallatlanul igyekvő németek is csodákat beszélnek.

A lengyelek legsikeresebb száma a hármasugrás volt, melyben kétszer nyertek, de kiegyensúlyozottságukat igazolja, hogy minden versenyágban volt győztesük.

A bulgárok, románok és a magyarok győzelmeit egy-egy kiemelkedő képességű versenyző érte el, vagy a szerencse segítette /akadály Berlinben, női gerely Szófiában/. A miénk eddigi legsikeresebb versenyszáma magasan a gerelyhajítás volt: arany: Boros Sándor, ezüst: Lugos Ilona és Gábor Judit, bronz: Petz Vera és Parragi Ferenc.

A versenyzők, a győztesek és helyezettek között volt több alaposan akcerezált versenyző, akik biológiai fejlődésükkel alaposan túlszárnyalták valódi életkorukat. Erdemes elgondolkozni azon, hogy milyen hasznos segítő, ösztönző és tapasztalatszerző szerepe van ennek a versenynek az atlétikánk színvonalának emelésében.

A versenyek, melyek lázában érnek a versenyzők, nélkülözhetetlenek, szükségesek! A körülmények, az idegen nyelvek hangzavara, a közönség biztatása, a megnyitó és záró ünnepélyek komolysága, szervezettsége, az eredményhirdetés ünnepélye meghatottsága, a sikertelenség letűrtése, a jó szereplés felszabadult öröme, mind hozzátartoznak a jövő atlétáinak neveléséhez.

Nekünk, magyaroknak alaposan el kell gondolkoznunk a jövőn. Nemcsak sikereobb szereplésünk érdekében, hanem azért is, hogy 1972-ben valahol Magyarországon olyan versenyt rendezzünk, melyben benne lesz a sokat hangoztatott magyaros vendégszeretetünk, szervező és versenyrendező készségünk, elfogulatlan tárgyilagosságunk, sportszeretetünk és barátságunk.

A verseny szabályai, melyek a rendező ország számára nagyobb részvételi lehetőséget biztosít /6 induló számonként/, igen hasznos építő és ösztönző hatású. A magyar atlétika fiatal reménységei, akik évenként részt vesznek a versenyen, évről-évre szervezettebben, tervszerűbben és gondosabban készülnek fel. Kiválasztásuk is jobb, versenyzőink is tapasztaltabbak, harcosabbak, keményebbek. A fejlődés elvitathatatlan, de - sajnos - csak önmagunkhoz viszonyítva! Hogy miért, azt a kimutatás, a statisztika, a száraz számok alaposan megmutatják. Valóban lehet, hogy torzítanak a számok, de a versenyjegyzőkönyvek adatai, az eredmények közel reálisak. Ezt tudjuk!

Hogy miért? Azt a különböző csapatok vezetőivel, edzőivel folytatott beszélgetésekből is kiderül.

Igyekezettünk, áldozatunk, hozzáállásunk, lehetőségeink lassan, egyre jobban elszakadnak a többiekétől. S itt nem az NDK-t említem, még a Szovjetuniót sem, hanem a cseh, lengyel, román vagy bulgár körülményeket, lehetőségeket, de főleg hozzáállásukat, igyekezettüket.

Jelenleg az utolsó helyen vagyunk a tabella legalján! De nem vészes pillanatnyi helyzetünk, mert -hogy úgy mondjam - "nem vagyunk nagyon leszakadva". De mi lesz akkor, ha olyan tempóelőnyben lesznek a közvetlen előttünk lévők, mint ahogyan jelenleg az NDK van a Szovjetunió előtt. Megfigyeléseink, tapasztalataink - sajnos - mind ezeket az előjeleket igazolják. Pl. a bulgárok a belhemekeni állandó kapcsolata, tapasztalatszerzési lehetőségei az NDK legjobbjaiival /vezető, edző, versenyző/, felmérhetetlen előnyt jelent. Hosszú ideig /2-3 hét/ figyelő szakembert nem lehet félrevezetni, becsapni.

Nem volt véletlen az sem - hanem gondos előrelátás - hogy az NDK atléta szakemberei közül igen nagyszámú megfigyelőt küldtek ki Mexikóba az olimpiára. Ott nem volt lehetőség az elbújásra, félrevonulásra, ha valaki valakit meg akar figyelni 3-4 héten keresztül.

Vegyük talán a románok predeáli, poljanai, stb. körülményeit, szinte végtelen edzőtáborozási lehetőségeit. A lengyelek egyre szervezettebb, tervszerűbb utánpótlás-nevelését nem lehet figyelmen kívül hagyni! Az említett országok szélesebb alapú, nagyobb létszámú, jobban összefogott /sportiskolák, kollégiumok/, szigorubban irányított és vezetett atlétikai utánpótlással rendelkeznek.

Érdekességként leírom az NDK atlétikai utánpótlásának vezetőjével, Jürgen Gragával folytatott beszélgetésem, hogy milyen dolgokra is kiterjed most már figyelmük. "A pszichológusainkkal folytatott konzultációk, értékelések alapján kiderült, hogy a nagy fizikai és idegi megterheléssel járó versenyek után feltétlenül ajánlatos lehetőséget biztosítani bizonyos fokú "fellazulásra". Fiataloknál fontosabb, mint idősebbeknél. Erre a legjobb a jól szervezett, irányított, a versenyzők érdeklődésének, igényének megfelelő színvonalú szórakozás, pl: zene, tánc, kirándulás, a város, a környék nevezetességeinek megismerése. Ez legalább úgy hozzátartozik a jó rendezéshez, mint a jó pálya és a tiszta versenybíráskodás".

A régebbi ORT-k is szóba kerültek. Megemlítette pl, hogy az NDK kétszer rendezett egymás után versenyt, mert 1968-ban nem volt jelentkező. Miért? Azért, mert minden ország el volt foglalva az olimpiával. Mindenki a jövőről, a következő olimpiai sikerekről beszélt, közben megfélemedeztek a jelenről. Pedig hány müncheni győztes lehet azok között, akik Berlinben indultak és kaptak kellő lökést. Ismét más oldal: "1967-ben Rostockban minden jól sikerült, megvolt a kellő hangulat, lehetőség, feltétel, az eredmény. A fent említett nehézségek miatt 1968-ban más várost, a fővárost, Berlint jelöltük ki a verseny színhelyéül. Az időpont egybeesett Walter Ulbricht 75. születése napjával. A nagy ünnepség miatt a versenyek jelentősége, hangulata csökkent, nem nyújtott olyan élményt, mint a rostoki. Nem érte el, nem adta azt, ami az ilyen verseny célja". "Okultunk a tapasztalatokból - mondta Jürgen Graga - a fiatalok esetében a hibák és tévedések, melléfogások sokkal több kárt okoznak, mint a tapasztalt felnőtteknél".

Azt, hogy miért csak a németek véleményét idézem, azt hiszem, nem kell indokolni. Mindenki előtt - úgy érzem - világos, hogy a felnőttek nagy eredményei, sikerei mellett a fiatalokrák kiválasztása, felkészítése, versenyeztetése a világon az NDK-ban van jelenleg a legjobban megszervezve.

A megszerzett tempófort és az atlétikát érő nagy támogatás birtokában nyugodtan dolgozhatnak módszereik finomításán, csiszolásán, a további fejlődés útjának, lehetőségeinek kutatásán. Így nem lehet vitás, hogy megállapításaikat, véleményüket megszívlelhetjük.

Néhány ötlettel, meglátással és javaslattal szeretném segíteni, csiszolni a további eredményesebb szereplésünket.

1./ A verseny jelenlegi elnevezése /Barátság Kupa/ nem elég ösztönző, nem fejezi ki azt, amiért létrehozták. Az előző elnevezés sokkal ösztönzőbb, szimpatikusabb volt a versenyzők szemében, mint a mostani. Motiválás szempontjából nem mindegy, hogy Olimpiai Reménység, olimpiai reménység, Olimpiai Reménységek Tornája, vagy Barátság Kupa van.

Nyilvánvaló, hogy minden sportoló legnagyobb vágya, reménye az Olimpia. Ha a nagyokat alaposan ösztönzi, akkor nem lehet vitás, hogy a kicsikre milyen hatással van. Erdemes lenne valóban jobb elnevezést találni, ami az igen fontos barátságon kívül másra is utalna és kifejezné az atlétika jellegét is.

2./ Versenyzőink motiválása terén nem teszünk eleget! Pl. a versenyekre való kijutás szinthez való kötése helyes. Azokat, akik elérik, de nem juthatnak ki az ismert létszám-megkötés miatt, de egyébként minden szintet elért versenyző, a szint elérése után valami ösztönző jutalomban részesüljön. Itt nem különleges juttatásra gondolok, ha

nem pl. keret-igazolványra, a szint elérését igazoló oklevélre, esetleg látható, viselhető kerettagjelvény, triko, vagy sapka /felirással az adott év versenyhelyével/ legyen a jutalom.

3./ A hazai versenyek /uttörő olimpia, serdülő bajnokság, stb./ szervezése, rendezése, lebonyolítása, legalább olyan körültekintő és türelmes legyen, mint a felnőtt versenyeké.

4./ Érdemes már most elgondolkozni azon, hogy 1972-ben Magyarországon hol, kelle-ne megrendezni a szocialista országok fiatal atlétáinak versenyét. Az eddigi tapasztalat alapján nem vagyok biztos abban, hogy Budapesten a Népstadion kongó lelátói előtt kellő versenyhangulat és légkör alakulhat ki. Európa legjobb atlétanőinek viadalára is csak 10 ezer ember volt kíváncsi, mely csak 10 %-os telítettséget jelentett. Nem feltétlenül fontos, hogy a verseny színhelye Budapest legyen. Sokkal hangulatossabb, barátságosabb és élményszerűbb lenne pl. Szombathelyen, Fehérvárott, Pécsen, Dunaujvárosban, stb.

A vidéki városok, ha valóban megtiszteltetésnek veszik a verseny lebonyolítását, megrendezését, akkor igazi házigazdáivá válhatnak és biztosan maradandóbb élményt nyújtanak a versenyzőknek, résztvevőknek Magyarországról, az adott városról, lakóiról. De propagandának sem rossz pl. a Kohász, vagy a Videoton szempontjából, ha kellően kihasználja a verseny nyújtotta propagandisztikus lehetőségeket /mint legutóbb a románok/ és alaposan előkészítik, szervezik, rendezik a versenyt.

Végezetül néhány szót még az idei romániai 1970. évi versenyekről. Nem lebecsülve a mostani Cimpulung Muscelben kiharcolt egy ezüst és nyolc bronzérmét, valamint a többi helyezés értékét, meg kell mondani, - mely általános vélemény volt - nagyon hiányzott leglább egy aranyérem !

Valóan, valóan nem volt reális alapja senkinek, hogy győzelmi eséllyel induljon, mégis azon kell lenni vezetőinknek, edzőinknek, versenyzőinknek, hogy csináljunk, hogy alkossunk, hogy legyen.

Most a siker ösztönző ereje igen nagy, nemcsak a győzőre, hanem a többi résztvevő honfitársára, de az itthoniakra is !

Csutka István

INTÓ JELEK!

Mint néző mentem ki az 1970. augusztus 30-án az Előre sporttelepén megrendezett budapesti 13-14 éves serdülők bajnokságára. Azt hittem, hogy nagy tömegeket fogok találni, a verseny elég szűkre szabott programja nagyon el fog húzódni.

Sajnos, csalódtam !

A verseny kezdetekor a megszokott nyüsgés helyett alig lézengett egy pár fiatal a lelátók előtt, de elég néptelenek voltak a bemelegítő helyek is.

A kevés versenybíró miatt engem is felkértek. Így nem volt módom minden versenyszámot alaposan megfigyelni, de hallhattam az eredményhirdetés nem mindig vidító tájékoztatását.

Feltűnő volt, hogy egyes versenyszámokban alig volt induló. Volt eset, hogy csak két versenyző állhatott a díjkiosztó emelvényen, mert csak ennyien indultak. Egy-két szám kivételével általában néptelen mezőnyöket láthattunk, az eredmények is - egy-két kivétellel - meglepően gyengék voltak.

Nem tudom, hogy a budapesti szövetség vezetősége milyen következtetéseket von le ezek után, de semmikeppen sem megnyugtató ez a néptelenség, eredménytelenség, érdektelenség.

Kikből akarunk atlétákat nevelni, ha nem a legfiatalabb korosztályból ? Lehet egyáltalán, hogy Budapesten, ahol az ország atlétáinak felét találjuk, csak maximum 120-130 serdülő indul a bajnoki pontszerzés nélküli "leértékelt" bajnokságon ? Lehet, hogy csak ennyi kezdő fiatal foglalkozik az ország legnagyobb városában atlétikával ? Lehet, hogy nem érdekli az egyesületeket a bajnoki pontok nélküli verseny ? Mert ha így van, akkor semmi jóra sem számíthatunk 4-5 év távlatában. Ebben az esetben a versenyen látottak igen elszomorító jövőt jósolnak !

Sürgősen meg kell vizsgálni az okokat, sürgősen segíteni kell a bajon, még akkor is, ha mindez az élvonallal való törődés rovására megy.

Öszintén megvallva, ezt a versenyzőgárdát egy komolyabb egyesületnek ki kellett volna tudni állítani. Hol vannak a sportiskolák, hol voltak az egyesületek serdülő versenyzői ? Volt olyan budapesti jobb egyesület, melyből egyetlen versenyző sem vett részt. Ezek honnan remélik az utánpótlást ? Talán mindent az átigazolásokra alapoznak ? Talán arra várnak, hogy majd másutt sok munkával és tetemes kiadással felnevelik a tehetséges fiatalot, azután megfelelő, vagy meg nem felelő módon, kellő időben átigazolják ? Ezek nem törődnek az atlétika általános értékével, csak a maguk legkönnyebb megoldásával próbálkoznak ?

Hangsúlyozni szeretném, voltak, akik jó eredményeket értek el, akik mozgásukban, alakjukban, felkészültségükben biztatóan mutatkoztak be. De, sajnos, a többség nem sokat mutatott. Mi lehet mindennek az oka ?

Beszélgettünk a helyszínen is. Találtunk hibát azonnal, mely talán részben magyarázatul szolgál. Ezek:

1./ Az iskolai nyári szünet utolsó napjaiban rendezték a versenyt, talán sokan nincsenek még Budapesten, vagy hosszabb-rövidebb időre kiestek az edzésből. Ez tény, ezen terminus-változtatással lehet segíteni.

2./ Nem is egy számban a bajnokságot nyert versenyző jóval gyengébb eredménnyel nyerte a versenyt, mint a kiírásban szereplő nevezési szint! Ez már nagy hiba. Például: leány magasugrásban 140-es szint mellett 135-tel nyerték és 125 cm-es eredménnyel volt helyezett is. Miért volt ilyen magas a szint, vagy hol voltak a jobb ugrók? Leány diszkoszban is messze elmaradt a győztes eredménye a nevezési szinttől. Az egyik versenybíró sporttársnő említette, hogy a győztesnél jobb eredményt nem is neveztek, mert nem érte el a nevezési szintet. Viszont hogyan kerültek versenybe ilyen gyenge eredmény nyel?

3./ Mi van a tömegesítéssel? Csak ennyi fiatal van a budapesti egyesületekben? Gyors számítást végezve, arra a megállapításra jutottam, hogy ha minden sportiskola csak a legjobb 4-5 versenyzőjét küldte volna el, akkor is legalább háromszoros létszámú fiatal vett volna részt a versenyen. Meg kellene vizsgálni ezt a kérdést is és megfelelő intézkedéseket hozni a nevelői munka eredményének bemutatására.

De nézzük, hogyan lehetne mindezeket segíteni.

ad 1./ Régen bizonyított tapasztalat, hogy a diákok nyáron csak kis százalékban használhatók a vidékre való utazás miatt. Nagyon keveset tudja megtenni, hogy összefogva őket, egész nyáron foglalkoztatja a jobbakat, mellyel biztosítja a folyamatos felkészülést. Régi probléma ez, melyet csak egységes intézkedéssel lehet megoldani. A kéthónapos edzés-szünet, a másirányú foglalatosság teljes visszaesést jelent és legalább egyhónapos munkára van szükség, hogy a tavaszi eredményeket megismételhessék. Erre az időszakra ilyen verseny kiírása már eleve nem hasznos. Nem lehet szervezni, felkészíteni és nem is várható komolyabb eredmény.

ad 2./ A verseny nivójáról is tárgyaltunk a helyszínen. Mint a versenybíró egyik tagja elmondta, nem kívánatos, hogy mindenki ide kerüljön a bajnokságra. Ez lehet, hogy így is van. De ehhez az kell, hogy előzőleg bizonyos szűréseken essenek át a jelöltek és csak megfelelő eredmény elérésével biztosíthassák részvételüket.

A régi középiskolás versenyek rendezésében szerzett tapasztalatom szerint igen bevált az alsóbb bajnokságok jegyzőkönyveinek felhasználása és az itt elért eredmények alapján való meghívás. Ez biztosítja legjobban a legkiválóbbak találkozását és a bajnokság méltó eldöntését. Igaz, jóval több munkát jelent a rendezőségnek, ismerni kell az eredményeket, meg van egy csomó adminisztrációs munka is vele, de megéri. Biztosan lesznek, akik vállalják a többletmunkát - társadalmi munkában.

Konkrét javaslatom: a magasabb bajnoki versenyeken csak azok vehessenek részt, akik az alacsonyabb bajnokságok jegyzőkönyveiben szerepelnek megfelelő eredménnyel. Az összegyűjtött jegyzőkönyvekből viszont könnyen megállapítható az indulásra meghívható versenyzők száma és minősége.

Ha már nevezési szintet írunk elő, akkor legyen minimális szint is. Furcsa volt, hogy 7 méteren aluli súlylökők indultak.

ad 3./ Többet kellene törődni a nevelőmunkával. A sportiskolai rendszer nagy anyagi megterhelést jelent a sportszerveknek, mellyel nincs arányban az eredményesség. Vagy talán ott is nyári szünet van?

Itt szeretném elmondani, hogy 5-6 évvel ezelőtt nyáron az egyik nagyobb vidéki városban volt dolgom. Délután meglátogattam azt a sporttelepet, ahol a város egyik legnagyobb egyesülete tartotta edzését rendszeresen. Alig lézengett a pályán egy-két atléta. Edző egy sem volt jelen. Érdeklődésemre azt a választ kaptam, hogy nyári szabadságon vannak már július 1. óta. Itt tehát nem volt szakvezetés másfél hónapig. Lehet, hogy így kötötték az edzői szerződést? Vagy senki sem ellenőrzi a szerződő felek kötelezettségeinek teljesítését? De helytelen lenne az ilyen szerződés is, mely nem biztosítja a folyamatosságot.

Jelen számunk más cikkeiben /Az Európa Bajnokság döntője után, jubileumi ünnepség Borsodmegyében/ is foglalkozom a tömegesítés kérdésével. Kifejtettem, hogy megfelelő tömeg nélkül nincs minőségi atlétika, továbbá idéztem a Borsodmegyei ünnepség elhangzott beszámolóból, hogy ott a múltban milyen nagy tömegeket vontak be az iskolásokból. Ismét csak azt tudom mondani, erre szükség van, de sürgősen!

Kérdezik, honnan szerezzünk tömegeket?

Válasz: csak a tanulóifjúság köréből, az iskolából! Ehhez azonban az kell, hogy legyen meg a megfelelő kapcsolat az egyesület és az iskola között, tegyük érdekeltté az ott tanító testnevelő tanárt /szerződés, stb/, rendezzünk minden évben tehetségkutató versenyeket, szervezzük be a legfiatalabbakat is. A beszervezettek pedig bizonyos idő után vizsgáljuk felül, képezzük tovább az alkalmasokat, az alkalmatlanokat pedig tanácsoljuk el és helyettük hozunk újabban szervezetteket.

Sajnos, néha örülni kell, hogy olyanok is jönnek, akik képességeik szerint nem sokat mutatnak, de a létszám miatt szükség van rájuk. Ezekre kár az időt és a pénzt pazarolni, ezek maradjanak "egészségügyi sportolók", adjunk nekik tanácsot, kapjanak útmutatást, de a komoly felkészítésbe kár bevonni.

Ismételten hangsúlyozom, nyugtalanító jelenségnek lehettünk tanui az augusztus végi budapesti serdülő bajnokságon. Orvosoljuk, míg nem lesz nagyon késő!

Farkas Pál

Javaslat a bajnoki versenyrendszer formájához

Az alábbi levél érkezett az Atlétika Szerkesztőségéhez: "Az elmúlt időszakban több cikk látott napvilágot az ATLETIKÁBAN is, melyek atlétikai bajnoki rendszerünk reformjával foglalkozik. Kétségteljesül, néhány ország atlétikájának óriási fejlődése nálunk is vizsgálódásra késztet, mi módon emelhetnénk - gyorsabb ütemben - magasabbra férfi és női atlétikánk színvonalát. A szakemberek - méltán - nem kis mértékben versenyrendszerünk tökéletlenségében látják a fejlődés akadályát. Ugy gondolom, hogy a reform időszakáról, de önmagában nem szünteti meg a problémát. Ennek figyelembe vételével más tényezők hatására is, az új bajnoki rendszernek a lehető legegyszerűbbnek, az egész sportágat átfogónak kell lennie. Hertelendi Béla, a Nógrád Megyei Atlétikai Szövetség főtitkára konkrét javaslata a következő: /

Az atlétikai versenysportban bekövetkezett óriási fejlődés szükségessé teszi, hogy hazai viszonylatban is keressük a felkészítés és versenyztatás legmegfelelőbb, leggazdaságosabb formáit. A szakosztályokban és a válogatott keretekben folyó munka értékérője a hazai atlétikai élet színvonala. A kiválasztás, munkamódszerek és a versenyrendszer a tapasztalatok és lehetőségek alapján hosszú évek során alakultak ki. Ahhoz, hogy a megnövekedett feladatokat el lehessen végezni, a szakosztályokat kell érdekeltébbé tenni, magasabb szintű munkavégzésre kell ösztönözni. Az ösztönzés legegyszerűbb formája a bajnoki versenyrendszer reformja.

A bajnoki versenyrendszer akkor ösztönöz leginkább, ha minél valósabban, az atlétikai életet teljesen átfogóan rangsorolja a szakosztályokat és a kialakult helyzetnek megfelelően biztosítja a továbbfejlődés lehetőségeit, illetőleg megfelelő módon jutalmazza a versenyzőket, szakvezetőket, egyesületek erőfeszítéseit.

A bajnoki rendszer adminisztrálása, felépítése legyen egyszerű, egyenlő feltételeket biztosítson a résztvevőknek, tegye lehetővé minden versenyzőnek, szakosztálynak a felkészülés és a magasabb szintű teljesítmény elérését.

A tervezet az eddigi rendszerhez képest nem sokat változik. A kialakult korcsportos bajnokságok /évjáratos seregszemlék/ nagyszerűek. Emellett szükségesnek tartom a minősítés szerinti bajnokságokat, mert leginkább azok között fejlődik leggyorsabban a versenyző, akikkel hosszabb időn át nagy harcot vív és akik között lemérheti fejlődését, illetve annak ütemét. Így a bajnoki rendszer két párhuzamos /korcsportos és minősítés szerinti/ bajnokságból épül fel és halad a magasabb szintű, az országos felnőtt, illetve I. osztályú bajnokság felé. Ezáltal a szakosztályok minden versenyzője /IV.-I. osztály, illetve serdülő "B" - felnőtt/ előbbre viheti szakosztályát a pontversenyben, nem lesznek mostoha gyerekek és mostoha szakosztályok. Atlétikánk érdeke, hogy alsóbb minősítésű versenyzőink lehetőleg fejlődőképes fiatalokból álljanak és ne kiöregedett versenyzőkből. E célt szolgálja a két párhuzamos bajnokságban a fiatalok kétszeres pontszerzési lehetőségének biztosítása a felnőttekkel szemben. A javasolt rendszer túlzott rendezési és gazdasági feladatokat nem hoz magával, mivel csupán egy 2 napos verseny volna plusz az eddigiekhöz képest.

A pontozásba számító versenyek és javasolt pontozásuk az alábbi:

helyezés:	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
III. oszt. bajnokság, országos:	10	8	66	5	4	3	2	1 pont
serd. "B"	10	8	66	5	4	3	2	1 "
serd. "A"	10	8	66	5	4	3	2	1 "
ifjúsági	10	8	66	5	4	3	2	1 "
serd. mezsei	10	8	6	5	4	3	2	1 "
serd. összet.	10	8	6	5	4	3	2	1 "
serd. váltó	10	8	6	5	4	3	2	1 "
II. oszt.	20	18	16	15	14	13	12	11 "
serd. "A"	20	18	16	15	14	13	12	11 "
ifjúsági	20	18	16	15	14	13	12	11 "
ifj. mezsei	20	18	16	15	14	13	12	11 "
feln. mezsei	20	18	16	15	14	13	12	11 "
feln. vidéki, bp-i "	20	18	16	15	14	13	12	11 "
ügyességi csapatbajnokság:	20	18	16	15	14	13	12	11 "
összetett bajn., ifj., feln.:	20	18	16	15	14	13	12	11 "
váltóbajn. ifi., feln.:	20	18	16	15	14	13	12	11 "
utánpótlás bajnokság:	20	18	16	15	14	13	12	11 "
I. oszt. bajnokság /felnőtt/:	40	38	36	35	34	33	32	31 "

A minősítés szerinti bajnokságban a versenyzők minősítésüknél eggyel magasabb osztályban is indulhatnak. Egy időnyben egy versenyző csak egy minősítés szerinti bajnokságban indulhat, ezért a II. és III. o. bajnokságokat egy időben kellene az ország más-más városában lebonyolítani.

Azon versenyzők, akik a II. osztályú bajnokságon indulnak, az országos felnőtt /I. o./ bajnokságon nem indulhatnak és viszont. A nevezési szintet az alsóbb osztály minősítési szintje jelentené. A felnőtt bajnokság nevezéseiből az indulásra jogosultakat ki lehetne szűrni. Egyébként is a vagy I., vagy II. osztályú bajnokságon való indulás lehetősége automatikus szelektálást hajtana végre, s a felnőtt bajnokság I-VIII. helyére esélyes II. osztályú versenyzők indulnának csupán. A minősítés szerinti bajnokság, az eddigiekkel ellentétben, nyitnak lennének, azokon serdülők, ifjúságiak indulhatnak, mely ambíció növelő.

A III. osztályú bajnokság műsora teljes lenne, a fiatakorúak csak azon számokban indulhatnak, melyben a szabályok szerint is indulhatnak /esetleg a hosszú távú versenyek helyett 2-3000 m., vagy csak erre a versenyre dobószámokban rajtengedély adása/

A III. osztályú bajnokságot a nagy létszámra való tekintettel Budapesten ajánlatos megrendezni, ezért a II. osztályú bajnokság színhelye mindig vidék volna. A II-III. osztályú bajnokság időpontja július első felében a legmegfelelőbb, mert mintegy folytatása lenne az iskolai bajnokságoknak, mely elősegíti a tehetséges diáksportolók eddigi nem megnyugtató nyári foglalkoztatását.

Jelenleg nincs olyan "fontos" verseny kora-nyáron, mely miatt "érdemes" lenne a vakációt feláldozni.

A javaslat eddigi értékelései a bajnokságokon elért I-VIII. helyezéseken alapszik. Az első nyolc helyezett közé elég nehéz bekerülni. A rangsort teljesebbé lehet tenni a kvantitatív pontozással. A szakosztályok minősítést elért sportolói az alábbi pontokat kapnák jutalomból:

	I.o.		II.o.		III.o.		IV.o.	
	kiváló-érdemes sportoló	serd-ifj feln.	arany felnőtt	ezüst felnőtt	bronz felnőtt	fenőtt		
Pont:	10	9	8	7	6	5	4	3

A javaslat nagy hátránya, hogy szabálmódosítást követel, mely mindig nehezen szokott megvalósulni.

Hertelendi Béla

Tovább a „Gondolatok...” témakörben

Két elgondolkodtató fejtegetést olvastam az általam is nagyra értékelt szaklapuk június-július havi számaiban. Mindkét írást hasznosnak, realisnak és célszerűnek tartom. Nem akartok ismétlésekbe bocsátkozni, így csak röviden fejezem ki egyetértésemet.

Ugyanakkor néhány szerény észrevételt szeretnék tenni az Atlétikai Szövetség, illetve a szaklap szerkesztőségének asztalára. Remélem, soraimmal az eddig napvilágot látott elképzelések, tervezetek még inkább kristályosodnak és hasznára lesznek sportágunk fejlődésének.

A fejlődés felgyorsult szakaszában a magas szintű eredmények ma már sokat követelnek versenyzőtől, edzőtől egyaránt. Annak, aki az élvonalban akar maradni, vagy az élgárdához akar felzárkózni, sokat kell küzdenie, sok egyébről kell lemondania és sok áldozatot is kell hoznia. A reformmal tehát nem szabad késlekedni, annál is inkább, mert ismerveink alapján eddig is több szakember vonult vissza. A visszavonulás okát sejtjük, bár egyértelműen nem mondjuk ki. Pedig több összetevővel kell számolnunk.

Egyik döntő okot a kisegyesületeknél keresem. Amennyiben a szakosztály hosszú és küzdelmes évek során kinevel egy-egy vezéregyenységet, élvonalba tartozó versenyzőt, hamarosan kiemelik edzőjétől, környezetéből, s akár a fegyveres egyesületekhez akár igazolással formájában, akár egyetemi felvételt esetén távozik - az edzőnek keserű szájíz marad. Igaz, az edző, a szakember átérzi, hogy talán nagyobbak lesznek a fiatal atléta lehetőségei, mégis felvetődik benne a gondolat: érdemes volt-e annyi nevelő energiát befektetni. Ez az állapot bizonyos mértékig elrettenti a szakembert a nagyobb áldozatot követelő nevelőmunkától, hiszen azt semmivel sem honorálta a sportág. A versenyeken lehetséges pontgyűjtéstől fosztotta meg csapatát, szakosztályát az az egyesület, melynek kész embert nevelt. A minőségi szintek, a minél több pont megszerzése jelenti az újabb generáció további fejlődését, akár az élversenyző példájára utalunk, akár az anyagiakra, mely jelentősen érezteti hatását egyesületen belül is.

Kiegészítő javaslatom tehát a következő:

1./ Az ilyen eltávozott versenyző után /függetlenül a minősítéstől/ az új egyesület a távozást követő első évben a versenyző által megszerzett pontok 50 százalékát, a második évben 40, a harmadikban 30 és a negyedikben 20 százalékát adja át a volt, a nevelő egyesületnek. A verseny utáni végső számadásnál ez kedvezően hatna a kis egyesület atlétáira, szakembereire.

2./ Utalok az 1950-s évekre, amikor népgazdaságunk gazdasági struktúrá-változása arra az állapponra birta vezetőinket, hogy a bányászat országos gondján, annak fellendítése érdekében több, nagy fontosságú és a toborzott dolgozókra kedvező feltételeket biztosított. Ennek eredménye hamarosan meg is mutatkozott. Gondolatébresztőnek hadd mondjam el, hogy az arra érdemes - pl. aranyjelvényes - atléták töretlen fejlődése érdekében kívánatos lenne olyan rendelkezés megvalósításán meditálni, hogy fegyveres erőknél csak holt szezon 3-4 hónapos tartamára - a kiképzési időre - tartanának igényt rá. Így is volna a sportolónak kieső ideje, amely késleltetné az alapozást, mégis szerencsésebb lenne, mint a jelen, amikor elég sok, már élvonalbeli versenyzőt évekre kiáraznak a fejlődésből, ha a kedvezőtlen lehetőségek következtében teljesen vissza nem vonul.

Hiszem, hogy előbbre léphetnénk olimpiai számaink fejlesztésében, nagyobb inspiráló hatást gyakorolna azokra is, akik sportáguk megválasztása előtt állanak. Így elképzelhető lenne, hogy többen csatlakoznának a szenvedésekkel, lemondásokkal teli sportághoz, a sportok királynőjéhez, az atlétikához. Ez is húzóerővé válhatna a sportág megérdemelt fejlődésében. Természetesen, jól meggondolandó - de alapjában részletkérdés - hogy milyen jelvényrel rendelkező versenyző, milyen részletes felmentést élvezhet a szolgálati időből. E vonatkozásban a sokat emlgetett NDK atlétikai szakemberek előttünk járnak - mi tagadás: sikerrel.

3./ Mint tudott, nyilvántartjuk és vezetjük az atlétikai országos csúcsokat nemként és korcsoportonként és azok egy részéért a szövetség plusz pontokat ad. Sajnos, nem tudok egyetérteni a plusz pontok odaítélésénél az ifjúsági korcsoportok mellőzésével, hiszen az ifjúsági korban lévő versenyzőknél még inspirálabb lehet e pontok megszerzésének lehetősége, illetve egy-egy országos csúcs javítása.

Bár szorosan nem tartozik a témához, mégis szót kell ejtenünk a megfelelő minőségű szerelés hiányáról. Elengedhetetlenül szükséges a javulás e téren, hiszen csakis megfelelő felkészültséggel és körülmények biztosításával, valamint megfelelő szereléssel vehetjük fel a versenyt más államok sportoláival, vagy akár a világversenyekkel is.

E gondolatból kiindulva, nem értek egyet az Esti Hírlapban július 23-án megjelent "A szurkoló kívánsága" című cikkel, melyben Bihari József fejtegetését taglalják. A 20 millió forintot tartán pálya valóban sokba kerül, de feltétlen előbbre lépést jelent európai és világszínvonalon. Atlétáink mind többit találkoznak a jövőben a külföldi tartán, vagy rekortán pályákkal. Természetesen, számukra teljesen szokatlan lesz, ezért kénytelenek leszünk a környező országok ilyen pályáin felkészíteni versenyzőinket. Vajon melyik kerül majd hosszú idő távlatában többbe? A megnevezett atléta: Harbig, sportágának nagyságai közé tartozott. Nem minden évtizedben születnek ilyen képességű versenyző. De kemény, céltudatos munkával, a feltételek megteremtésével elérhetők, sőt túl is szárnyalhatók hazánkban is a "nagyok" eredményei.

A hosszantartó viták - a felkészítés módszereiről, a feltételek megteremtéséről - azonban csak ódázák ezeket az óhajtott eredményeket. A cikk azon megállapításával viszont egyetértek, hogy növelni kell a tömegek társadalmi összefogását. Ehhez azonban jól képzett irányító, szervező erőre is szükség van. Itt lehet megoldani a sportág vezetőinek megerősítését, egységesíteni az iskolák sportját, hogy minden gyerek a neki megfelelő és egyetlen sportágat gyakorolja, ne pedig valamennyivel próbálkozzék.

A kiválasztás gondos munkát igényel valamennyi sportág számára, de többszörösen fennáll ez az atlétikánál.

Balázs Lajos,
az Ózdi Kohász Sportkör
oktatója

Jubileumi ünnepségek Borsod Megyében

Az MTS Borsod megyei Tanácsa és a Borsod megyei Atlétikai Szövetség hazánk felzabادلásának 25. és a Magyar Atlétikai Szövetség Északi Kerülete megalakulásának 50. évfordulója emlékére a diósgyőri stadionban 1970. június 27-28-án Jubileumi Atlétikai Bajnokságot, június 28-án pedig ünnepélyes ülést tartott - igen gazdag programmal.

Nagy Ferenc, a Borsod megyei Atlétikai Szövetség elnöke hozzám intézett levele kissé későn érkezett, mégis úgy látom jónak, ha részben ismertetem levelének egy részét, részben pedig a megküldött dokumentációk alapján rövid beszámolót adok e terület atlétikai működésének 50. évéről.

Az említett levélből szószerint idézem az alábbiakat:

"Erre az alkalomra feldolgoztattuk az Északi Kerület, majd a Borsod megyei atlétikai élet történetét, melyből a június hó 28-án megtartott jubileumi megemlékezésünkön megjelent minden résztvevőt megajándékoztunk.

A jubileumi megemlékezésünkön mintegy 100 fő idős, idősebb és fiatalabb vezető, edző, versenyző vett részt.

Jelen volt id. Christján László sporttárs, a Vidéki Bizottság elnöke, a társmegegyék /heves, Nógrád/ képviselői. Eljött Pécsről Solymosi Egon, volt magyar válogatott és még sok volt magyar és kerületi csúcstartó.

A megemlékezésen Papp G. Imre sporttárs, a Megyei TS elnöke elnökölt. Dr. Zádor Tibor sporttárs, a Hermann Ottó Múzeum igazgatója /volt régi atléta versenyző és vezető/ tartotta a megemlékezést, majd utána a jelenlévők közül többen üdvözölték a régi harcosokat, a Borsod megyei Atlétikai Szövetséget. A jubileumi megemlékezés közvetlen, baráti, bensőséges volt.

A megemlékezés után 75 idős és fiatalabb vezetőnek, edzőnek, versenyzőnek az erre az alkalomra készített jubileumi emléklakettet adományoztuk. Ezután a megjelentek fogadáson vettek részt".

A küldött levéllel együtt megérkezett az ünnepi meghívó és dr. Zádor Tibor által készített "A Magyar Atlétikai Szövetség Északi Kerülete 50 éve, Északmagyarország, Borsod-Abaúj-Zemplén megye atlétikai élete" című 65 oldalas sokszorosított, 400 példányban megjelent sportirodalmi füzet, mely alaposan feldolgozza a jelzett időszak atlétikai életét, adatokat tartalmaz és bepillantást enged a terület atlétikai életének fejlődési nehézségeiről, sikereiről, szereplőiről.

Már első átlapozásra is sok érdekes történelmi esemény kötötte le figyelmem. De megtaláltam mindazon - velem egykorú - atléták neveit, akik abban az időben még versenyeztek, versenyt rendeztek, vagy akkor kezdték el szárnypróbálgatásaikat a magyar bajnokságokon.

Megtudjuk az első fejezetből, "Az atlétika kialakulása Észak-Magyarországon" című részből, hogy már a XVI. században megindult Sárospatakon, Kassán, Sátoraljaujhelyen és Miskolcon a testnevelési kultúra, mely az "idők folyamán a tömegek nélkülözhetetlen szórakozásává vált". A sárospataki főiskolán 1650-től 1654-ig rektorként működő Comenius Ámos János el. öként fektette le Európában az iskolai testnevelés alapelveit. Az em-

beri erő fejlődésének elősegítésére ajánlja a futást, az ugrást és a dobást - többek között, tehát a mai értelemben vett atlétikát.

A XIX. század 60-as éveiben indult meg hazánkban a társadalmi sport. Miskolc sem marad el a fejlődésben, hiszen 1866. június 20-án megalakítja a Tornaegyletet. Ezt követve 1868-ban Kassán, 1869-ben pedig Sárospatakon alakítanak egyletet, melyek a torna-sport művelésén kívül futóversenyeket is rendeznek.

Az 1868: XXXVIII. törvénycikk kötelezővé teszi a testgyakorlást az elemi és polgári iskolákban. Kezdetben csak tornával foglalkoznak a tanmenetek, majd mindinkább tért hódít a szabadtéri sport alkalmazása: az atlétika és a játék bevezetése.

Nagy fordulatot jelentett az Amerikát és Angliát járt Esterházy Miksa 1874-ben a Vadász- és Versenyklubban megjelent "Atlétika" című műve, mely ezeket mondja: "Hazánkban az úgynevezett "sport" bizonyos ágai nagy részvétnak örvendenek. De fájdalom, csak azon ágai a sportnak, amelyeknek kapui kizárólag a felsőbb, vagy helyesebben a gazdagabb osztályok tagjai előtt nyitvák. Pedig kár, mert az exkluzív sport és a népszerű sport testvérek". Az ifjúsággal olyan sportot akar megismertetni, melyet a városi és falusi ifjúság is könnyen gyakorolhat. Ez pedig az atlétika.

A következő, az 1875-ös évben megalakul a Magyar Atlétikai Club /április 8./, majd egy hónap múlva már síkfutásban, gátfutásban, magas- és távolugrásban, súlylökésben, továbbá ökölvívásban rendez versenyt.

A következő 15 évben egymásután alakulnak az egyesületek. A mai Lenin Kohászati Művek őse: a Diósgyőri Vasgyár 1868-ban kezdi meg működését. Sok külföldi ember dolgozik itt, akik magukkal hozzák sportszeretüket. Az 1890-es években megindul az atlétikai élet, majd 1898-ban megalakul egyesületük, az "Acél Kerékpáros Egyesület" is.

A második fejezet "A Felsőmagyarországi Kerület megalakulása" címmel a szövetségi élet fejlődésével foglalkozik. 1897. március 21-én alakul meg a Magyar Atlétikai Szövetség, melynek célja és feladata volt: "hogy a szabadban való testgyakorlatokat, nevezetesen a szorosan vett atlétikát /futás, járás, súlydobás, ugrás, birkózás, stb./ az atlétikai labdajátékokat /Lawn-tenisz, foot-ball, cricet, vízi-poló, stb./, az úszást, vívást, korcsolyázást és egyéb vízi-, hó- és jégsportokat, az ökölvívást, stb, előmozdítsa és fejlessze". Ezen sportágak később kiváltak önálló szövetség vezetésével. A MASZ-on belül külön működött az atlétikai szakosztály.

A MASZ irányításával 1903-ban már 22 egyesület tevékenykedett. Vidéken különösen a középisiklás diákok atlétizáltak. Az ország területét négy részre osztották: dunántúli, délmagyarországi, felsőmagyarországi és erdélyi kerületre, melyek területén rendezték meg a bajnoki versenyeket külön-külön. Minden kerület élén egy bizottság állt.

A tanulmány a továbbiakban az alábbiakat mondja:

"A magyar sportmozgalom lendületes fejlődését a kiegyezéstől a századfordulóig több tényező segítette elő: az iskolai testnevelés kötelezővé tétele, az iskolai torna-versenyek, az olimpiai játékok életre keltése, végül az Ezeréves Magyarország ünnepség-sorozata, amelyben a testnevelés és sport, különösen az atlétikai versenyek - is szerepet kapott. A sport Magyarországon a kapitalizmus fejlettebb szakaszában demokratizálás benyomását keltő szerepet is jelentett, mert a sportszeretet különböző társadalmi osztályok fiataljait hozta össze". Továbbiakban: "...a sportszerű testnevelés három ága: a testnevelő torna, az atlétikai sportok sora és a játékok különféle fajtái, mind helyet kapott a magyar társadalomban. Társadalmunknak sport iránti szeretete és érveke-nihetetlen módon megnövekedett. Olyan nemzedékek nőttek fel, amelyeknek a sportolás már szükségletet, igényt jelentett. Ezt a szükségletet kielégíteni igyekeztek, aminek során számos sportegyesület megalakítására került sor."

A MASZ évkönyveinek tanúsága szerint beléptek a szövetségbe az alábbi egyesületek: 1906-ban a Kassai Atlétikai Club, a Kassai Jogász Sport Egylet, 1908-ban a Miskolci Sport Egyesület és a Sárospataki Akadémiai Atlétikai Club. 1914-ben a felsőmagyarországi kerületnek már 29 tagegyesülete volt.

A "Propagandaverseny Diósgyőrvasgyárban" című fejezetben ismerteti a szerző, hogy 1907-ben megrendezik a kerületi bajnoki versenyeket. Itt különösen a kassai és eperjesi főiskolás atléták értek el sikereket. A MASZ megbízásából 1913. augusztus 31-én a DIAC kezdeményezésére az atlétikai versenyek rendezésére is alkalmassá tett diósgyőri pályán vidéki propagandaversenyt rendeznek, melyre az ország valamennyi számottevő versenyzője /104 fő/ nevezett és nagy közönségsikert hozott.

Ez a verseny volt a diósgyőri sportélet megindítója, s így vált a vasgyár a magyar sport egyik fellegrárává.

Az első világháború itt is éreztette kedvezőtlen hatását. Csak 1916. szeptember 10-én indult meg újra az atlétikai élet a DVTK háziversenyével. Ezen nyert távolugrásban Solymosi /Schulek/ István, a DVTK labdarúgó kapusa, aki teljes labdarúgó felszerelésben 5 m-t ugrott. Később fia, Solymosi Egon nyert magyar bajnokságot, volt válogatott versenyző és olimpián. 1917-ben a DVTK országos verseny rendezett, melyen már a fővárosi atléták is részt vettek a 2000 főnyi közönség előtt. A Tanácsköztársaság ideje alatt 1919. június 21-én rendeztek Miskolcon versenyt, melyen nélkülözniök kellett a katonai szolgálatot teljesítő fiatalokat.

1920-ban újra szervezték a vidéki kerületeket. Hét kerületet alakítottak: budapesti, pestvidéki, északi, keleti, déli, délnyugati, északnyugati. Ettől kezdve a kerületek nagyobb önállóságot kapta.

Ugyanebben az évben a DIAC a MASZ megbízásából országos jellegű versenyt rendezett, melyen a budapesti BEAC-on kívül több vidéki egyesület is részt vett. Ezen ver-

seny alkalmával a vasgyári Kaszinóban alakult meg a MASZ Északi Kerületi Szövetsége. Megválasztották a vezetőséget. Ez az új szervezet megindította az új atlétikai életet, versenyeket rendezett, kialakult a rendezői és versenybírói kar. 1922-től már vezették a kerületi csúcsokat felnőtt és ifjúsági vonalon. Ennek volt köszönhető, hogy 1922-ben a kerületi versenyre már 200 nevezés érkezett.

Megindultak a kerületek közötti versenyek is.

De a fasiszta politika kiterjesztette hatalmát a sportra is. Erről a szerző így ír: "A sport a 20-as évek elejétől kezdve a fasiszta politika eszközévé, a kommunizmus elleni harc fegyverévé vált. Az ellenforradalmi rendszer hatalomra jutásától kezdve következetesen arra törekedett, hogy a Tanácsköztársaság vívmányait a testkultúra terén is felszámolja, a testnevelést és a sportot maradéktalanul népelnyomó politikája szolgálatába állítsa, s a fiatalság széles rétegeit a testnevelési és sportfoglalkozások ürügyén a levante mozgalom révén, az imperialista háborúra előkészítse. Ez az irányzat kerül előtérbe a MASZ északi kerületének 1925. évi tisztújító közgyűlésén, amikor elnökké Szabovits Ernő tüzérőrnagyot, testnevelési felügyelőt, mint az MVSC tagját, s elnökdóv Várjon Gézát, ugyancsak az MVSC tagját választják meg. A diósgyőriek kiszorultak a vezetői tisztségekből".

1925-ben erősen javultak az eredmények és a kerület atlétái sikeresen szerepelnek a versenyeken, az országos bajnokságokon. Ebben az évben már 17 egyesületben folyik atléta képzés. Az északi kerület nemzetközi versenyt rendez kassai és eperjesi atléták részvételével.

1926-ban Kassán bonyolítják le az Északi Kerület - Kelet-Szlovénia válogatott viadalt, melynek visszavágóját a következő és júliusában Miskolcon rendezték meg.

Nehéz esztendőket következtek az 1929-34 közötti gazdasági válság idején. A válság sikeres átvészélése után a DIAC atlétikai szakosztálya megindította a női atléták képzését is. 1931-ben rendezték meg az első női versenyt - elég kezdetleges eredményekkel. De a szorgalmas munka, a rendszeres foglalkoztatás hatására javultak az eredmények, országos, kerületi csúcsok születnek.

Komoly fejlődés az 1926-os évben kezdődött. Az anyagi helyzet fokozatos javulása révén mind több és több atlétát foglalkoztatnak és szerveznek be. 1937-ben ismét nemzetközi versenyt rendeznek. A kerületi atlétika fejlődése a szerződöttetett edzők jó munkájának eredményeként megindult. Vadas Iván, Cserenyi István és Szabó József nevek munkája és szaktudása révén 1938-ban már a kerület atlétikája volt az ország legerősebbje. Ebben a munkában nagy segítőre találtak a hosszú évekig vezetőként működő Lucsánszky Gézában, aki az atléták szervezésén túl még a pályaépítésre is talált módot. Kezdeményezésére alakították át a diósgyőri stadiont a berlini olimpiai stadion mintájára és méreteire.

1939-ben megkezdtek az atlétika tömegesítését. 8000 középiskolás diákot kapcsoltak be a testnevelő tanárok révén. Jelvényrendszert dolgoztak ki és a szint elérését jelvényekkel jutalmazták.

R.J.Simpson amerikai edző, akit a MASZ 1939-ben szerződöttetett, 1940-ben több héten át működött Diósgyőrben 54 talátával. A szervezés munkája 1941-ben ért be. Míg 1938-ban a kerületben csak 132 versenyző volt, ebben az évben már 1462-re emelkedett számuk. A tömeg mellett a minőség is tovább javult. A magyar válogatottnak több atlétát adtak.

Ez a virágzás a második világháború kitöréséig tartott. Az 1944-es év hónapokig tartó harcok alatt az atlétika szünetelt. A háború pusztítása a sporttelepeket, felszereléseket sem kímélte. Nemes Péter vezetésével indult meg a szervezés munkája. A felszabadulás után a diósgyőri sportegyesület ismét felvette a DVTK nevet, a diósgyőri munkások kezükbe vették egyesületük irányítását.

Lassan éledt az atlétika, több városban is megkezdtek a felkészülést. Komoly előrehaladást 1949-ben értek el, amikor az állami szervek és a szakszervezetek kellő anyagi támogatásban részesítette az egyesületeket. Megindult a tömegesítés. Ennek hatására ismét javultak az eredmények és a jó szereplés sem maradt el az országos bajnokságokon.

1951-ben a párhuzamos alapján a testnevelési és sportmozgalom új szervezeti formát öltött. Megszűnt az északi kerület, helyette a Megyei Társadalmi Atlétikai Szövetség vette kézbe az irányítást. Nemes Péter vezetésével, Molnár Kálmán titkár közreműködésével sok, eddig meg nem oldható problémát valósítottak meg. Hazánkban 1955-ben tizenkétszer annyian sportoltak, mint 1939-ben. Ezzel párhuzamosan az atléták száma is növekedett. Kis megtorpanást az 1956-os ellenforradalom jelentett csak.

Az 1962-63-as év újabb fellendülést hozott, melyet mutat az 1965-ben felállított 35 megyei csúcs is. Legeredményesebb év az 1966-os volt. 103 megyei csúcsot állítottak fel a megye versenyzői.

A fejlődést az alábbi adatok igazolják: az iskolai tanulók közül 1533 foglalkozott atlétikával, a szakosztályokban 2251, köztük 724 nő sportolt. Az úttörők közül 25.252 atlétizált. A megyében 68 edző működött, a nyilvántartott versenybírók száma 518.

Dr.Zádor Tibor beszámolójának egyik utolsó mondata a következőket mondja:

"A sport és ezen belül az atlétikai élet igazi kiteljesedését azonban csak a felszabadulás utáni korszak valósítja meg. A gondoskodás, az az anyagi támogatás, amelyben a kormány a sportszervezeteket, egyesületeket részesíti, sok olyan tényezőnek és lehetőségnek a megvalósítását biztosította, amire a felszabadulás előtti sportvezetők és sportolók gondolni sem mertek. A fejlődés útja nem volt töretlen, az eredménye-

kért mind a pályákon, mind a munkaasztalok mellett keményen meg kellett dolgozni. De az 50, illetve a 25 év távlatából a költő mondásával zárhatják le ezt a korszakot: "férfi munka volt!"

Végezetül elismeréssel szól a szerző mindazokról, akik önzetlenül segítették az atlétika megyei színvonalának fejlődését, közreműködtek a versenyek sportszerű lebonyolításában, nevelték a fiatalokat. De megemlékezik mindazon vállalatokról, üzemekről, tanácsi szervekről, melyek különféle módon nyújtottak segítséget és támogatást.

A füzet végül ismerteti a kerület válogatott atlétáit, bajnokait, majd a megyei csúcsokat 1943-ig és 1969-ben.

A doktori disszertációnak is beillő alapos munka minden dicséretet megérdemel. Dr. Zádori István munkája példaként állhat minden megye társadalmi munkása előtt, mert írásban rögzítette kutatómunkája eredményeit, fixálta a megye atlétikai élete történetét részleteiben, eredményeiben és társadalmi szemszögből is.

Elismerés hangján kell szólnunk a megyei vezetőkről névtelenül is. Nagy és igen alapos munkát végeztek. Ünneppélyessé tették a kettős évfordulót, melyen nem feledkeztek meg azon társadalmi munkásokról, akik az atlétika iránti szeretetükben igen sok és nehéz órát áldoztak a kerületi ifjúság atlétikájáért, az eredményekért, a szocialista sport fejlesztéséért.

További munkájukhoz jó egészséget és sok sikert kívánunk.

Farkas Pál

Akik átírták a világcúcsokat

Az idősebb generáció tagjai közül nyilván még sokan emlékeznek arra, amikor 1932-ben Los Angelesben az ír Robert Tisdall 51.7 mp-es, egészen kiváló idővel nyert olimpiai bajnokságot a 400 m-es gátfutásban. Eredménye új világcúscs lett volna természetesen, de az akkori szabályok szerint az eredményt világrekordként hitelesíteni nem lehetett, mert az ír bajnok a verseny végén az utolsó gátat feldöntötte. E körülmények miatt nem lehetett hivatalos világcúscs Tisdall ideje.

Ezzel azonban az a furcsa helyzet állt elő, hogy a verseny második helyezettje, Glen Hardin, kerek 52.0 mp-cel beállította honfitársának, Morgan Taylornak 1928. július 4-én felállított világcúscsát, bár ez az eredmény csak az ezüstéremhez volt elég. Az IAAF ezt az eredményt hitelesítette, míg az olimpiai bajnok győztes ideje csak statisztikai szempontból játszik kiemelkedő szerepet.

Ez a tény azonban Tisdall eredményének értékéből nem von le semmit. Ugyanakkor azonban a már fentebb említett Glenn Hardin ekkor indult el sportpályafutásának kezdetén. Szinte a semmiből került az élvonalba, versenyzésének első évében 52.0 mp-ig jutott, különös figyelemmel arra, hogy akkor 1932-t írtak!

Az Egyesült Államok déli részéből származó Hardin /szül.: Dermadban, Louisiana állam, 1910. július 1-én/, a következő évben kettős győzelmet ért el az amerikai főiskolások bajnokságán. Viszont 1933-ban 0.2 mp-cel elmaradt az előző évi eredményeitől. Nehezítette helyzetét, hogy pályájának abban a korszakában az amerikai egyetemeken és főiskolákon a 400 m-es, illetve a 440 yardos gátfutás nem volt népszerű, így elég keveset tudott versenyezni ezen a távon. Kiváló klasszisa utal az a tény, hogy 1934. május 19-én Birminghamban 440 yardon 46.8 mp-et futott, ami 400 m-en 46.5-nek felel meg.

Az igazi sikert számára a következő év hozta meg. A közel 190 cm magas, 75 kg.súlyú főiskolás 1934. nyarán skandináviai utazáson vett részt. Nem kisebb egyéniségekkel versenyzett, mint Eulace Peacock, Benjamin Eastman, Jack Bontron és Jack Torrance. E tének legnagyobb versenyére 1934. július 26-án került sor Stockholmban, ahol kedvenc távján 50.6 mp-cel csodálatos új világcúscsot futott. Kerek 6 mp-cel előzte meg versenyzőtársait. A nézők nem akartak hinni szemüknek és fülüknek, hiszen ezzel az eredményével egyből 1.2 mp-et faragott le a régi világcúscsból, melyet már szintén ő tartott 51.8 mp-cel. Ezt az eredményt az amerikai bajnokságok során érte el 1934. június 30-án Milwaukeeben.

Az 1935-ös esztendő t pihenésre használta fel, készült a berlini olimpiára. Ennek tudható, hogy csak 53.0 mp-et ért el abban az évben. Eredményeinek ismeretében természetesen esélyesnek tartották az 1936-os olimpián is. Hardin azon elég kevesek közé tartozott, akik mint esélyesek győzni tudtak nagy világversenyeken. Ideje elmaradt a várakozástól, "csak" 52.4 mp. volt. /A magyar csúcs 1970. január 1-én 51.7 mp. volt! /

Az olimpia után Glenn Hardin a versenyzéstől olyan gyorsan visszavonult, amilyen gyorsan feltűnt az atlétika világában. Nézzük meg évenkénti legjobb eredményeit:

1932:	52.0	1934:	50.6
1933:	52.2	1935:	53.0
		1936:	51.4

Nem árt megemlíteni, hogy e nagyszerű gátfutó fia, William Hardin ugyancsak versenyzett ezen a távon. Bár számszerűleg jobb eredményeket ért el apjánál, azonban megközelítően sem ért el olyan sikereket, mint nagyhírű elődje. Ifjabb Hardin 1942. január 13-án született Shreveportban. Először 1962-ben ért el számottevő eredményt, mikor is 51.9 mp-et futott 440 yardon.

Évenkénti fejlődése az alábbi:

1962:	51.9 y	1964:	49.8	/2.helyezett a los-angelesi olimpiai vál.ver-
1963:	51.3 y	1965:	51.9 y	senyen a 49.1-gyel világcúscsot futó Rax Caw-
				ley mögött/

A tokiói olimpián nem kísérte sok szerencse az ifjabbik Hardint, mert a középfutásban 6. helyezétként elért 50.9 mp-ével kiesett.

Közel 20 évet kellett várniok az atlétika barátainak arra, hogy Glenn Hardin ugyancsak "szakállas" világcsúcsát valaki megjavítsa. A szakemberek zöme amerikai versenyzőtől várta az új csúcsot, de nem így történt. Charles Moore, az ötvenes évek elejének kiváló gátasa a helsinki olimpia elődöntőjében és döntőjében 0.2 mp-re megközelítette honfitársa rekordját. Ennél jobbat futott már azonban a los-angelesi válogatóversenyen, mikor 50.7 mp-cel szakította át a célszalagot. Hiába nyerte meg az olimpiát a 23 éves cornelli egyetemista /született 1929, augusztus 12-én Coatesvilleben/, a 18 éves világcsúcsot képtelen volt akárcsak beállítani is. Az olimpia után, augusztus 1-én a svédországi Gävleben tett még egy kísérletet a rekordjavításra, de ismét csak 50.8 mp-re futotta erejéből. Ezt követően Moore felhagyott a versenyzéssel.

A helsinki olimpia döntőjében Moore mögött egy viszonylag idősebb szovjet versenyző, Jurij Litujev végzett a második helyen. Neve már ismert volt az atlétikai szakemberek között, hiszen az 1950-es brüsszeli EB-n az olasz Armando Filiput mögött 52.4 mp-es szovjet rekorddal a második helyen végzett. Akkor még senki sem sejtette, hogy Jurij Litujev 28 éves korában /született 1925. április 11-én a Szverdlovszk melletti Irbitben, 183 cm magas és 73 kg súlyú/ éppen a magyar fővárosban fogja a multnak átadni az egyik legrégebbi atlétikai világcsúcsot. A nevezetes nap 1953. szeptember 20-án következett be, amikor a magyar-szovjet viadal keretében a Népstadion közismerten gyors salakján sikerült Glenn rekordját 0.2 mp-cel megjavítani. Ezzel az eredménnyel - érthető módon - elsőszámú esélyessé lépett elő az 1954-es berni EB-ra. Azonban Litujev nagyszerű csúcsa ellenére a versenyszám "örök második" helyezette maradt. A sort a brüsszeli EB nyitotta meg, a helsinki olimpia folytatta, majd a berni EB zárta le. A döntőben ugyanis honfitársa, Anatolij Julin szerezte meg a győzelmet 50.5 mp-cel, mert Jurij futás közben rosszul számította ki a gátvételt és ezzel értékes tizedeket vesztett. Honfitársa viszont jól kihasználta a nagy esélyes pillanatnyi megingását és 0.3 mp. előnnyel megnyerte a döntőt. Litujev számára csak az maradt vigasz, hogy Julint 1951. és 1958. között 33 találkozásból 31 /1/ alkalommal legyőzte. De ebből egyik az EB döntője volt.

Sokak számára emlékezetes az a kép a melbournei olimpiáról, amikor a dél-afrikai Gert Potgieter a döntőben vezető pozícióban megbotlott az egyik gáton és a földre zuhant. Több, mint valószínű, hogy e balszerencsés bukásnak köszönhetette győzelmét minden idők egyik legnagyobb gátasa, Glenn Davis és ugyancsak neki negyedik helyét a többszörös szovjet bajnok is. Csupán az érdekesség kedvéért érdemes megemlíteni, hogy Litujev a rövidebbik gátszámban 14.4 mp-et, míg síknégyszázon meglepően keveset, mindössze 48.2 mp-et tudott futni. Ez a körülmény arra utal, hogy viszonylag gyengébb síkforma ellenére kitűnő eredményt tudott elérni igen fejlett, alaposan begyakorolt gáttechnikájával.

Nézzük a statisztikát:

Évenkénti legjobb eredményei:

1949: 53.1	1955: 51.3
1950: 52.4	1956: 50.4
1951: 51.7	1957: 51.2
1952: 51.2	1958: 51.0
1953: 50.4	1959: 51.2
1954: 50.8	

Legjobb eredményei:

50.4	/1/	Budapest	1953.IX.20.
50.4	/1/	Taskent	1956. X.14.
50.6	/1/	Taskent	1956. X.22.
50.7	/1/	Moszkva	1953.VIII.24.
50.8	/2/	Bern	1954.VIII.29.
50.9	/1/	Moszkva	1954.VII.18.
50.9	/1/	Kiev	1956.VII.22.
50.9	/1/	Bukarest	1956.IX.15.
51.0	/1/	Kiev	1954.IX.14.
51.0	/1/	Kiev	1954.IX.15.
+51.0	/1/	London	1954. X.13.
51.0	/1/	Stockholm	1958.VIII.21.
+ = 440 yardos versenyen elért 400 m-es részidő			

Amint már az előzőekből kiderült, a helsinki és a melbournei olimpia közötti időszakban a hegemonia a versenyszámban Európában volt. Négy évnek kellett ahhoz eltelnie, hogy ismét amerikai versenyzője legyen a világcsúcs. Az új favorit Glenn Davis volt Amerikai gyakorlatnak megfelelően a teljes ismeretlenség homályából tünet elő, ez a 22 éves Nyugat-Virginiából származó egyetemista. 1954-ben kezdett el futni, először 100 yardon /9.9/ és 220 yardon /21.1, egyenes pályán/. A következő évben ezeken a távokon 9.7-re, illetve 20.9-re javult. Élete első gátversenyét az Ohio állambeli Colombusban futotta 1956. április 21-én. Az eredmény 54.4 mp. volt. Pár hét telik el és már 52.3, majd 50.8 volt a legjobb eredménye. A Berkeleyben rendezett főiskolai bajnokságon még második lett 51.4-gyel Aubrey Lewix mögött, de a jövő már minden kétséget kizáróan az övé. Június 22-én a bakersfieldi bajnokságon 50.9 mp-cel lett az USA azévi bajnoka Eddie Southern /51.2/ előtt. Glenn nagy pillanata egy hét múlva következett Los Angelesben a válogatóversenyen. Fantasztikus iramban vette a gátakat, a verseny végét is jól bírta, jó ellenfelekre akadt Southern személyében is: mindez együtt 49.5 mp., új, nagyszerű világcsúcs! Először futott valaki 50 mp. alatt ezen a távon! A még alig 18 éves Southern is megkapta méltó jutalmát, mert 49.7-es eredménye hosszú időn át volt nem hivatalos ifjúsági világrekord.

Mégis a szerencsének is segíteni kellett a 183 cm magas és 73 kg súlyú okiói egyetemistának az 1956-os olimpia döntőjében, mikor is csak Potgieter váratlan bukása árán tudta megszerezni a bajnoki aranyérmet. Az ideje egész kiváló volt: 50.1 mp.

A következő évben alig indult versenyen, de a daytoni bajnokságon biztosan győzött a 440 yardos világcsúcsstartó, Joshua Culbreath előtt. Annál többet versenyzett viszont 1958-ban. Jobbnál jobb eredményeket ért el mind síkon, mind pedig gáton. Főisko-

lai bajnokságot nyert 440 yard sikon 45.7-tel /11/, majd amerikai bajnok lett Bakersfieldben 440 yard gáton 49.9-cel /világcsúcs a yardos távon/. Európában fölényesen győzött 400 sikon Moszkva: 45.6, Varsó 45.5, Budapest: 45.6 és 400 gáton is a fenti sorrendben: 50.4, 49.8, 49.2/. A magyar közönségnek jutott az a szerencse, hogy a Népstadionban láthatta futni Davist, mégpedig egy káprázatos világcsúcs felállításakor. Ennek az eredmények értékét növeli, hogy a mai viszonyok között, tartánpályán sem értek el ennél jobb eredményt!

Ismét egy könnyű év következett. Egy kis kiengedés és a bajnoki cím a nagyon tehetséges, pár évvel ezelőtt tragikus körülmények között elhunyt Dickie Howardé lett 50.7 mp-cel. Glenn csak második, eredménye 50.9.

Annak ellenére, hogy Ottis Davis kiemelkedő klasszisa és küzdenitudását senki nem vitatja, nem túlzás az a megállapítás, hogy Glenn Davis indulása esetén utóbbi nyer, meg a római olimpián a sik "körvágat", ahogyan az amerikaiak a 400 m-t nevezik. Azon a bizonyos emlékeztetés walnuti versenyen 1960. augusztus 12-én, melyen nem kevesebb, mint öt világcsúcs, illetve beállítás született, Glenn igen könnyen, 45.5 mp-cel biztosan utasította maga mögé Earl Youngot /45.7/, Otis Davist /45.9/ és Ted Woodst /46.0/. Részben különleges futókészségét igazolja az is, hogy 100 m-en 10.3-at, 200 m-en 21.1-et tudott futni. Sokoldalúságát bizonyítja viszont, hogy távolugrásban 732 volt a legjobbja. Rövidebb gáton az alábbi eredményeket érte el:

120 y gát: 14.3

220 y egyenes pályán: 22.7 /1/ Houston, 1957.VI.8.

200 m gát kanyarral: 22.5 /1/ Bern, 1960.VIII.20./világcsúcs beállítás/

Mit mutat a statisztika? /Született 1934.szeptember 12-én Wellsburgban/

Evenkénti legjobb eredményei:

<u>Gáton:</u>	<u>Sikon:</u>
1956: 49.5	-
1957: 50.9 y	1957: 46.8 y
1958: 49.2	1958: 45.7 y
1959: 50.9 y	1959: 46.5 y
1960: 49.3	1960: 45.5

Legjobb eredményei:

<u>400/440 y sík:</u>	<u>400/440 y gát:</u>
+45.5 /1/ Berkeley 1958.VI.14.	49.2 /1/ Budapest 1958.VIII.6.
45.5 /1/ Walnut 1960.VIII.12.	49.3 /1/ Róma 1960.IX.2.
+45.5 /1/ Lafayette 1958.V.24.	49.5 /1/ Los Angeles 1956.VI.29.
45.5 /1/ Varsó 1958.VIII.1.	49.5 /1/ Palo Alto 1960.VII.1.
45.6 /1/ Osló 1958.VII.18.	+49.6 /1/ Bakersfield 1958.VI.20.
45.6 /1/ Moszkva 1958.VII.27.	+49.6 /1/ Albuquerque 1960.VI.18.
45.6 /1/ Budapest 1958.VIII.5.	49.7 /1/ Bern 1960.VIII.21.
+45.8 /1/ Delaware 1958.V.14.	49.8 /1/ Osló 1958.VII.17.
+46.2 /1/ Des Moines 1959.IV.25.	49.8 /1/ Varsó 1958.VIII.2.
46.2 /1/ Los Angeles 1959.V.15.	+49.8 /1/ London 1960.IX.14.
+46.2 /4/ Compton 1959.VI.5.	50.1 /1/ Melbourne 1956.XI.24.
46.2 /2/ Eugene 1960.VII.30.	50.1 /1/ Bakersfield 1960.VI.24.
	50.1 /1/ Göteborg 1960.IX.18.

+ = a 440 yardos eredményből 0.3 mp levonva

Glenn Davis visszavonulása a római olimpia után egybeesett két új kiváló gátfutó feltűnésével. Az egyik európai, az olasz Salvatore Morale, a másik amerikai: Warren Rex Cawley volt.

Az olasz fiú már egészen fiatal korában ismert volt atlétikai berkekben. Az alig 19 éves Morale 1957-ben Triestben 51.7 mp-cel nem hivatalos ifjúsági európa-rekordot állított fel. Ezt az eredményt csak 1968. október 18-án szárnyalta túl az angol Andrew Todd Mexikó Cityben 51.1 mp-cel. Fejlődése azonban a következő évben törést szenvedett, csak 52.5-ig jutott. De 1959-ben az év végén 51.2-t ért el Rómában, míg az olasz bajnokságon 52.6-tal a 3. helyen végzett Martini és Catola mögött. Az elkövetkező két évben olasz bajnokságot nyert, 1960-ban 52.2-vel, 1961-ben 51.2-vel. A következő év hozta meg számára a legtöbb sikert. A belgrádi EB-n biztosan, nagy fölényrel nyerte meg a nyugatnémet Neumann előtt. Eredményével beállította a 49.2 mp-es világcsúcsot. Ezzel azonban Morale nagy eredményeinek végéhez ért. Az olasz bajnokságon már nem indult, a következő években pedig állandó 2. helyezéseket ért el az olasz gátfutó iskola új csillaga, Roberto Frinolli mögött. Ezen a tényen még az a körülmény sem változtat, hogy a tokiói olimpián az amerikai Cawley és az angol Cooper mögött a harmadik helyen végzett, jónak mondható 50.1 mp-es idővel. Az 1938. szeptember 4-én Teoloban született, 184 cm magas és 74 kg súlyú olasz futó eredményeit a statisztika az alábbiakban tükrözi:

Evenkénti legjobbjai: /Legjobb eredményei a következő oldalon/

1957: 51.7	Hasonlóképpen moralehoz, a kaliforniai Warren Cawley is már
1958: 52.5	19 éves korában 51.2 mp-t ért el 440 yardon. Egy évvel később az o-
1959: 51.2	limpiai válogatóversenyen Palo Altóban a 7.helyen végzett igen fi-
1960: 50.9	gyelemre méltó 50.6 mp-cel. 1961-ben már nem jut a bajnokság első
1961: 49.7	három helyezettje közé, a legjobb időt mégis ő futotta a tengeren-
1962: 49.2	től 49.9 mp-cel, melyet Fresno-ban ért el május 13-án a West Coast
1963: 51.3	Relay verseny keretében. Abban az évben még egyszer ért el 51.0 mp
1964: 50.1	alatti időt, Walnutban 50.6 mp-et április 26-án. A következő évben

legjobb eredményei:

49.2	/1/	Belgrád, 1962.IX.14.
49.7	/1/	Róma, 1961.X.15.
50.0	/1/	Szófia, 1961.IX.1.
50.0	/1 ed/	Belgrád, 1962.IX.13.
50.1	/2/	Róma, 1964.IX.19.
50.1	/3/	Tokió, 1964.X.16.
50.3	/1/	Róma, 1962.VI.24.
50.3	/1/	Stockholm, 1962.VIII.15.
50.4	/3 ed/	Tokió, 1964.X.15.
50.5	/1/	Moszkva, 1961.VII.2.
50.5	/1/	Colombes, 1961.VII.8.
+ = 440 yardos versenyen mért méteres idő		

ed = elődöntő

13-án 49.1-gyel. Ez utóbbi teljesítménye új világsúcs. Az olimpián esélyeshez méltóan versenyezve, fél másodperc előnnyel nyerte a döntőt a már említett Cooper és Morale előtt. Ideje 49.6 mp. volt. Egy évvel később a vezetőszerepet, az éves ranglistát át kellett adnia Vaszilij Anyiszimovnak, de továbbra is ő maradt Amerika legjobbjá. Megnyerte a San Diegoban tartott USA bajnokságot, biztosan nyerte európai versenyait – egy kivétellel. Augsburgban az NSZK elleni viadalon honfitársa és állandó ellenfele, Ronald Whitney nyert 50.2 mp-cel az azonos időt elérő Cawley előtt. Itt váratlanul megszakadt az amerikai futó szereplése a ranglistákon, 1966-ban már nem találni nevét a világ 100 legjobbjá között. Lássuk a számokat:

Évenkénti legjobbjá:

1959:	51.2	y
1960:	50.6	
1961:	49.9	y
1962:	50.3	y
1963:	49.3	y
1964:	<u>49.1</u>	
1965:	50.0	y

y = 440 y-os eredményéből
0.3 mp levonva

Legjobb eredményei:

49.1	/1/	Los Angeles
49.3y	/1/	Albuquerque
49.5	/1/	Los Angeles
49.6	/1/	Tokió
49.8	/1 ed/	Tokió
49.8	/2/	New York
49.9	/1/	Fresno
50.0y	/1/	San Diego
50.1y	/1/	Los Angeles
50.5y	/1/	Compton

Négy éven át, 1968-ig a helyzettől nemigen változott. Sok, nagytehetségű versenyző tűnt fel, de igazi kiemelkedő képességű atléta ezen a távon alig akadott. A tartánpályán, a magaslati levegő, a még fejlettebb edzés módszerek

azonban 1968-ban forradalmi változásokat idéztek elő ebben a versenyszámban is. Három nevet kell kiemelni az utóbbi évek kiemelkedően legjobb gátasai közül. Ez a három: Ronald Whitney, Geoffrey Vanderstock és Davis Hemery.

Egy évvel az olimpia előtt a szakemberek nagy része Ron Whitneyben látta az olimpiai bajnokot. Tegyük hozzá rögtön, teljes joggal. 1967-ben Whitney 15 alkalommal állt rajthoz, ebből 14-szer győzött. Csak Russel Rogers tudta legyőzni őt az NSZK elleni viadalon Düsseldorfban 50.5 mp-cel. Őt versenyen futott 50.0 mp-nél jobbat. Érthető volt tehát a bizakodás, főleg az amerikai szakemberek körében. Az év első felében valóban úgy nézett ki, hogy semmi akadálya nem lesz a 26 éves /született 1942. október 5-én Modestóban, 187 cm magas, 78 kg súlyú/ modestói tanárnak az aranyérem megszerzésében. Imponálóan nyerte a Sacramentóban megtartott amerikai bajnokságot, nagyon jó 49.6 mp-es idővel. Június 30-án pedig biztos győztese lett az első los-angelesi válogatóversenynek 49.5 mp-cel. Ezen eredménynek az az érdekessége, hogy ez volt az olimpiai év nem magaslati pályán elért legjobb eredménye. A 2200 m magasán fekvő South Lake Tahoeban kellett biztosítania magának a repülőjegyet Mexikó Citybe. A válogatóverseny első előfutamai már sejtetni engedték, hogy a döntőben új világsúcs fog születni. A közvéleményt és a szakembereket nem is érte csalódás, hisz a döntőben a nyolc versenyző óriási versenyt futott. Az új fantasztikus világsúcs is megszületett, csak a győztest nem Ron Whitneynek, hanem Geoffrey Vanderstocknak hívták. Eredménye: 48.8 mp. Ennek a kiváló új rekornak azonban megvolt a szépséghibája. A 22 éves kaliforniai egyetemista rekordját olyan típusú cipőben érte el, mely az IAAF által nem engedélyezett /u.n.süncipő/. Ennek következtében nem is hitelesítették világsúcsként, míg azonban az AAU /Amateur Athletic Union/ USA rekordként hitelesítette. Itt mutatkozott meg talán először, hogy nem is olyan biztos Ronald bajnoksága. Ezen a nevezetes magaslati versenyen a nagy esélyes csak a 3. helyen végzett 49.2 mp-cel. A 2. helyezett egy bizonyos Boyd Gittins nevű 22 éves fiatalember lett, akinek egyáltalán nem volt eredménye az előző évekből, egész egyszerűen azért, mert csak 1968. áprilisában futotta élete első gátversenyét.

Előbb nézzük Ron Whitney eredményeit:

Évenkénti legjobbjá:

1961: 52.5 y
1962: 52.0 y
1963: 50.0 y
1964: 51.2 y
1965: 50.2
1966: 50.1 y
1967: 49.3
1968: 49.0
1969: 50.1 y

Legjobb eredményei:

49.0	/1 ef/	Mexikó City	1968.X.13.
49.2	/2/	South Lake Tahoe	1968.IX.11.
49.2	/2 ed/	Mexikó City	1968.X.14.
49.2	/6/	Mexikó City	1968.X.15.
49.3	/1/	Los Angeles	1967.VII.9.
49.3	/2 ed/	South Lake Tahoe	1968.IX.10.
49.5	/1/	Los Angeles	1968.VI.30.
49.5	/1/	South Lake Tahoe	1968.VIII.31.
49.6	/1/	Viareggio	1967.VIII.19.
49.6y	/1/	Walnut	1968.IV.27.
49.6	/1/	Sacramento	1968.VI.21.

ef = előfutam

ed = elődöntő

y = 440 yardos
eredményéből
0.3 mp.
levonva

Ron Whitney számára az olimpia nagy csalódást hozott. Nem bizonyult elegendőnek nagyszerű hajrákészsége, olyan versenyzők is megelőzték, akiket korábban biztosan legyőzött. De ugyancsak meglepetés érte az új világcsúcs után nagy esélyesnek kikiáltott Vanderstockot is.

A dél-kaliforniai egyetem fiatal, igen szorgalmas egyetemistája /született 1946. október 8-án Pomonában, Kaliforniai állam/ 1965-ben tűnt fel a san-diegoi bajnokságon, amikor az előfutamon során 51.0 mp-cel győzött. A következő évben már 49.9 mp-ig jutott, a new-yorki bajnokságon pedig Jim Miller mögött a második helyen végzett 50.2-vel. Nagyszerű futott 50.4-et vagy annál jobbat. A következő versenyévi gyengébben sikerült neki, bár legjobb eredményét sikerült beállítania. A bakersfieldi bajnokságon csak gyengén 51.5-tel. Az 1968-as szezon hatalmas iramban kezdte. Tengerszinten két alkalommal futott 50.0 mp. alatt. Egyik alkalommal az első válogatóversenyen 49.6-tal 2. lett Whitney mögött, a másodikkal Houstonban augusztus 24-én 49.9-cel győzni tudott.

A fiatal amerikai főiskolásnak nagy pillanata a második válogatóverseny döntőjében következett el. Már az elődöntőben is sokatmondó 49.2 mp-et futott. A döntőben aztán túlszárnyalt minden előzetes várakozást. Gyönyörű stílusban, hatalmas iramban vette a gátakat, a hajrára is maradt ideje, a célba 48.8 mp. alatt ért be. Új világcsúcs lett volna, ha...

Eljött a döntő Mexikó Cityben. Már az elődöntők során Whitney új világcsúcsot állított fel 49.0 mp-cel. A verseny színvonalára jellemző volt, hogy az ausztrál Gary Knoke 49.6 mp-es idejével nem került a döntőbe!

A döntőben valóban a legjobb versenyző győzött. David Hemery nem volt ismeretlen már, eredményei alapján feltétlenül a döntőbe várták, sőt valamelyik éremre is esélyesnek tartották. Nos, a Bostonban tanuló angol fiú alaposan keresztülhúzta tengerentúli versenyzőtársai számításait. Nemcsak ő, hanem az NSZK-s Gerhard Hennige és a második angol, John Sherwood is megverte a legjobb amerikai, Geoff Vanderstockot. De még mielőtt Hemeryre rátérnék, vessünk egy pillantást teljesítményeire.

Évenkénti legjobbjai: Legjobb eredményei:

1965: 51.0 y	48.8	/1/	South Lake Tahoe	1968.IX.11	Az európai gátasok főlényes győzelmét hozta az olimpia döntője. Az élen egy hihetetlennek tűnő eredménnyel /48.1/ David Hemery állt. Milliók a világon csodálhatták meg a televízió segítségével csodálatosan
1966: 49.9 y	49.0	/4/	Mexikó City	1968.X.15.	
1967: 49.9 y	49.2	/led/	South Lake Tahoe	1968.IX.10.	
1968: 48.8	49.2	/2ed/	Mexikó City	1968.X.14.	
1969: 50.4 y	49.5	/2/	South Lake Tahoe	1968.VIII.31.	
	49.6	/2/	Los Angeles	1968.VI.30.	
	49.9y	/2/	New York	1966.VI.25.	
	49.9y	/1/	Los Angeles	1967.V.6.	
	49.9	/1/	Houston	1968.VIII.24.	
ed= elődöntő, y = 440 y-os versenyen elért eredményéből 0.3 mp levonva					

szép és könnyed futását, imponáló elsőségét.

A szakemberek Hemeryt már korábban is jó gátfutónak tartották, csak éppen nem 400 m-re, hanem 110-re. Így történt, hogy a budapesti EB-n Hemery ezen a távon indult, de Ottoz mögött már az előfutamban 14.2 mp-cel kiesett. Ez meglepetésnek számított a javából, mert pár héttel korábban David 14.1 mp-cel nyerte Kingstonban a Brit Birodalmi Játékokon a 120 yardos gátfutást. A következő évben alig versenyzett, egy súlyos izomszakadás gátolta abban. Ugyanakkor viszont átrepült az Egyesült Államokba, konkrétan Bostonba, ahol apja dolgozott.

Jó ellenfelekben tehát nem volt hiánya. Merész húzással a hosszabb gátszámon állt rajthoz - példátlan sikerrel. Első versenyét Bostonban április 10-én 51.8 mp-cel nyerte. De rá 10 napra már Chestnut Hillben 50.7-re javult. Alig telt el egy hét, máris tovább javította eredményét 0.1-gyel. Első kiemelkedő sikerét a Berkeleyben tartott főiskolai bajnokságon érte el, ahol 49.8-cal első lett Gittins előtt, aki viszont 50.5-öt futott. Veretlenül versenyzett az USA-ban egészen hazatértéig. Londonban augusztus 24-én 0.9 mp-es előnnyel érkezve célba 49.6 mp-re javította az angol csúcsot. Győzelmeire a szaksajtó felfigyelt, titkos esélyesként kezelték, bár még a legnagyobb szaklapok továbbra is az amerikaiakat tartották elsőszámú esélyeseknek.

Mexikó Cityben David Hemery /született Cirencesterben 1944. július 18-án, 186 cm magas, 76 kg súlyú/ minden várakozást messze túlszárnyalóan versenyzett. Az előfutamban 50.3-mal másodikként, a középfutamban 49.3-mal harmadikként jutott tovább. A döntőben 48.1 mp-es, jelenleg is érvényben lévő nagyszerű világcsúccsal győzött.

A világcsúcstartó eredményei:

Évenkénti legjobbjai: Legjobb eredményei:

1965: 52.8 y	48.1	/1/	Mexikó City	1968.X.15.	Az olimpiai bajnok a múlt évben ezen a távon nem versenyzett. Csak 110 m-es gátfutásban indult, ahol 13.6 mp-cel új angol csúcsot ért el /13.6 /1/ Brno, július 6./ Az athéni EB-n az olasz Eddy Ottoz mögött 0.1 mp-cel rosszabb eredménnyel a második helyen végzett.
1966: 51.8 y	49.3	/3ed/	Mexikó City	1968.X.14.	
1967: —	49.6	/1/	London	1968.VIII.24.	
1968: <u>48.1</u>	49.8	/1/	Berkeley	1968.VI.15.	
1969: —	+49.8	/1/	London	1968.VII.13.	
	50.1y	/1/	Philadelphia	1968.VI.1.	
	50.2y	/1/	Boston	1968.V.25.	
	50.2	/led/	Berkeley	1968.VI.14.	
	50.3y	/1/	Cambridge/USA	1968.V.1.	
	y = 440 y-os eredményből 0.3 mp levonva ed = elődöntő				

A szakértők az angol fiút tehetségesnek tartják tizpróbában is, eddig 6700 pont körüli eredményt ért el.

A tavalyi világranglistát vizsgálva, az tapasztalható, hogy tömörült az élmezőny 400 m-es gátfutásban. Kétségtelen, a legjobb versenyző egyetlen megingásától eltekintve a szovjet Vjacseszlav Szkomorohov volt. Tíz nagyobb versenyen állt rajthoz, ebből kilencet biztosan nyert meg, köztük az athéni Európa Bajnokságot. Egyetlen vereségét az USA - Szovjetunió - Brit Nemzetközösség viadalon szenvedte el Los Angelesben, mikor csak az 5. helyen végzett. A 184 cm magas, mintegy 76 kg súlyú atléta /született 1940. október 4-én/ nagy ígérete ennek a számnak. Hasonlóképpen az előző év nagy felfedezettje volt az amerikai Ralph Mann és Nick Lee is. Főleg Mann látszik igen tehetségesnek, kiváltképp, ha figyelembe vesszük, hogy a provói Brigham Young egyetem diákja tavaly még csak 21 éves volt, amikor 49.3 mp-et futott 400 m-re átszámítva ezen távon.

David Hemery világcsúcsa után úgy látszott, hogy ezt a rekordot a közeljövőben nem fogják megdönteni. Az idei eredmények alapján azonban egyáltalán nem látszik kizártnak, hogy optimális feltételek mellett néhány éven belül akár tengerszinten is megjavítsák az angol bajnok csúcsát.

A jobb tájékozódás kedvéért nézzünk meg két statisztikát. Az egyik a 400 m-es gátfutás világcúcsának fejlődése, a másik pedig azon futók ranglistája, akik eddig e távot 49.7 mp., vagy annál jobb idő alatt futották le.

A 400 m gátfutás világcúcsának fejlődése:

+57.2	G. Filiatre	Franciaország	Párizs	1903.VII.28.
+57.0	Charles Bacon	USA	London	1908.VII.20.
+56.4	Harry Hilman	USA	London	1908.VII.21.
55.0	Charles Bacon	USA	London	1908.VII.22.
54.0	Frank Loomis	USA	Antwerpen	1920.VIII.16.
52.1	Ivan Riley	USA	Ann Arbor	1924.V.31.
53.8	Stig Petersson	Svédország	Párizs	1925.X.4.
52.0	Morgan-Taylor	USA	Philadelphia	1928.VII.4.
+51.7	Robert Tosdall	Irország	Los Angeles	1932.VIII.1.
52.0	Glenn Hardin	USA	Los Angeles	1932.VIII.1.
51.8	Glenn Hardin	USA	Milwaukee	1934.VI.30.
50.6	Glenn Hardin	USA	Stockholm	1934.VII.26.
50.4	Jurij Litujev	Szovjetunió	Budapest	1953.IX.20.
49.5	Glenn Davis	USA	Los Angeles	1956.VI.29.
49.2	Glenn Davis	USA	Budapest	1958.VIII.6.
49.2	Salvatore Morale	Olaszország	Belgrád	1962.IX.14.
49.1	Warren Cawley	USA	Los Angeles	1964.IX.13.
49.0	Ronald Whitney	USA	Mexikó City	1968.X.13.
+48.8	Geoffrey Vanderstock	USA	South Lake Tahoe	1968.IX.11.
48.1	David Merery	Anglia	Mexikó City	1968.X.15.

+ = az IAAF által valamilyen okból nem hitelesített eredmény

Minden idők legjobb 400 méteres gátfutói /1970. január 1-én/:

48.1	/1/ David Hemery	Anglia	Mexikó City	1968.X.15.
48.8	/1/ Geoffrey Vanderstock	USA	South Lake Tahoe	1968.IX.11.
+49.0y	/1/ Gerhardus Potgleter	Dél-Afrika	Bloemfontein	1960.IV.16.
49.0	/1/ Ronald Whitney	USA	Mexikó City	1968.X.13.
49.0	/2/ Gerhard Hennige	NSZK	Mexikó City	1968.X.15.
49.0	/3/ John Sherwood	Anglia	Mexikó City	1968.X.15.
49.1	/1/ Warren Cawley	USA	Los Angeles	1964.IX.13.
49.1	/2/ Boyd Gittins	USA	South Lake Tahoe	1968.IX.11.
49.1	/2/ Rainer Schubert	NSZK	Mexikó City	1968.X.13.
49.1	/5/ Vjacseszlav Szkomorohov	Szovjetunió	Mexikó City	1968.X.15.
49.2	/1/ Glenn Davis	USA	Budapest	1958.VIII.6.
49.2	/1/ Salvatore Morale	Olaszország	Belgrád	1962.IX.14.
49.2	/1/ Roberto Frinolli	Olaszország	Mexikó City	1968.X.14.
49.2	/1/ Nick Lee	USA	Augsburg	1969.VIII.6.
49.3	/1/ Tom Wyatt	USA	South Lake Tahoe	1968.IX.10.
49.3y	/1/ Ralph Mann	USA	Knoxville	1969.VI.21.
49.4	/1/ Jay Luck	USA	New York	1964.VII.3.
49.4y	/2/ Wes Williams	USA	Knoxville	1969.VI.21.
49.5	/1/ Vaszilij Aniszimov	Szovjetunió	Alma-Ata	1965.X.16.
49.6	/2/ Clifton Cushman	USA	Róma	1960.IX.2.
49.6	/1/ Russel Rogers	USA	South Lake Tahoe	1968.VIII.31.
49.6	/3/ Paddy McCreary	USA	South Lake Tahoe	1968.IX.10.
49.6	/3/ James Hardwick	USA	South Lake Tahoe	1968.IX.10.
49.6	/5/ Gary Knoke	Ausztrália	Mexikó City	1968.X.14.
49.7	/2/ Eddie Southern	USA	Los Angeles	1956.VI.29.
49.7	/3/ Richard Howard	USA	Róma	1960.IX.2.
49.7	/4/ Andrew Bell	USA	South Lake Tahoe	1968.VIII.31.
49.7y	/3/ Carl Wood	USA	Knoxville	1969.VI.21.

y = 440 y-os eredményből 0.3 mp levonva, + = kb 475 m-es /556 yard/ pályán elért eredmény.

Irodalom: Leichtathletik 1965/46, 1966/20, 1966/50, 1970/3, 1968/11 szám, International Athletics Annual 1970.

Dr.Zahumenszky István

Az országos maratoni bajnokság eredményei /őzd, 1970. augusztus 30./

Egyéniben bajnok:

1. Tóth Gyula	OKSE	2:22:18.2
2. Mecser Lajos	Salg.Bányász	2:22:24.6
3. Szerényi János	Vasas	2:23:39.2
4. Klekner László	V.Izzó	2:24:26.6
5. Kiss József	NYVSC	2:25:15.6
6. Homoki Vince	Koml.Bányász	2:27:07.8
7. Simon Dénes	Bp.Spartacus	2:31:20.6
8. Schalpa János	Koml.Bányász	2:31:22.4
9. Szekeres Ferenc	Csepel	2:34:40.0
10. Janek György	Csepel	2:37:39.2
11. Szabó János	Tat.Bányász	2:40:04.6
12. Demeter István	Koml.Bányász	2:40:56.4
13. Velez László	Koml.Bányász	2:43:24.8
14. Pintér János	Bp.Spartacus	2:45:37.6
15. Mózes István	Tat.Bányász	2:46:16.8
16. Kun István	Bp.Spartacus	2:46:49.0
17. Rabajdi József	Bp.Spartacus	2:47:57.2
18. Rónaszéki János	Bp.Honvéd	2:52:33.8
19. László János	Koml.Bányász	2:59:30.6
20. Schiller Tivadar	Tat.Bányász	3:00:02.0
21. Kiss József	Csepel	3:02:02.6
22. Kemény Imre	Csepel	3:04:46.0
23. Szabó János	Bp.Honvéd	3:07:03.6
24. Bartyik László	Bp.Honvéd	3:16:57.0
25. Orsós Péter	Koml.Bányász	3:23:50.2

Csapatban bajnok:

1. Koml.Bányász /A.	/Homoki, Schalpa, Demeter/	7:39:26.6
2. Bp.Spartacus	/Simon, Pintér, Kun/	8:03:47.2
3. Csepel	/Szekeres, Janek, Kiss/	8:14:21.8
4. Tat.Bányász	/Szabó, Mózes, Schiller/	8:26:23.4
5. Koml.Bányász /B.	/Velez, László, Orsós/	9:06:45.6
6. Bp.Honvéd	/Rónaszéki, Szabó, Bartyik/	9:16:34.4

A versenyt feladták: Rádóczi SZVSE, Nagy Ganz Mág, Czövek DVTK, András Bp.Honvéd, Kelemen Őzdi Kohász, Simon Őzdi Kohász, Kárász Vasas, Mészáros Vasas, Nagy Szeg.Spartacus.

Új bevonatanyag sportpályák borítására

Az utóbbi két évtizedben több új anyagot használnak fel a sportpályák borítására, hogy a karbantartás költségeit kiküszöböljék és a régi salakos pályáknál elasztikusabb, rugalmasabb felületet biztosítsanak.

Az 1950-es évek végén a bitumen alapú, műanyag adalékos pályabevonatokat használták terjedt el /bitulastic, jurilastic, stb/, melyek tulajdonságai közé a vízáteresztőképesség is tartozott.

1967-ben épült Mexikóban az első tartan borítású pálya. A TARTAN anyaga poliuretán elasztomer, amely jó rugalmassága mellett nagyon jó ellenállással rendelkezik az atmoszferikus igénybevételek ellen, így élettartama rendkívül nagy /15-20 évre becsültek/.

A Badische Anilin und Soda Fabrik /BSAF/ nyugatnémet cég a Kohl und Söhne céggel közösen olyan AKUS márkanévű borítóanyagot fejlesztett ki, amely atlétikai futó- és ugrópályákhoz kitűnően bevált. A poliakrilabázisú AKUS rugalmassága az előállítás folyamán tetszésszerűen állítható be. Ezenkívül fontos előnye, hogy csúszás és pormentes és a ráeső testet is védi a sérüléstől. Az AKUS nem változtatja tulajdonságait számottevően különböző időjárási viszonyok között sem. Ára 40-50 DM/m². Lemez, valamint tekercs alakban kapható. A schwetzingeni stadionban a Német Junior Atlétikai Bajnokságot 1969-ben már ilyen pályán rendezték. Ujabban a genfi Champe-Stadion atlétikai pályája kapott AKUS borítást.

Szabó Ambrus

a Magyar Atlétikai Szövetség hivatalos lapja. Megjelenik havonta. Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság. Felelős és szakszerkesztő: Farkas Pál. Szerkesztőség: Budapest, XIV. Istvánmezei út 4. Telefon: 340-785. Kiadja a Sportpropaganda Vállalat, /Budapest, XIV. Istvánmezei út 3./ Kiadásért felel: Pécsi Tibor igazgató. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál /KHI. Budapest, V. József Nádor tér 1. sz./ közvetlenül vagy csekkbefizetési lapon/ csekk-számlaszám egyéni: 61.280. közületi: 61.066/ valamint átutalással a KHI. MNB 8. sz. egyen-számlájára. Egyes szám ára: 4.50.- Ft. Előfizetési ára egy évre: 48.- Ft. Számonként kapható még: Sportpropaganda, Budapest, VIII. Rákóczi út 57/a. Index szám: 26.035.

Úrára

v i g y e n

dobozos **SAJTOT !**

Ára: 4.50 Ft

TESSEK VÁLASZTANI!

SOKFÉLE IZ,
SOKFAJTA

ÖMLESZTETT SAJT!